

Aleliuja

Nudžiugo, suskambo slėniai Palestinos...
Sujudo Golgota ir uolos jos grynos.
Džiaugsmingas skamb Aleliuja!

Štai pergalės vėliavos jau supleveno
Ir uždamos, bangos Jordano
Galingai, linksmai: Aleliuja!

Du tūkstančius metų tasai atminimas,
Kai vasaros vėjo malonus dvelkimas
Kutena taip širdį giliai

Pragysta ten Romos šventi kapynai,
Ir skamba lig Kinų geltonai šeimynai,
Net Afrikos smilčių keliai.

Ir mūsų tėvynė vergija kentėjus
Sutąsusi pančius, išsklaidžiusi vėjus
Linksmai, Aleliuja, giedos

Palaimink, Kristau — iš kapo prisikėlęs
Džiaugsmingas, tamsiasias — skurdžias valandėles
Palaimink vaikus Lietuvos!

E. Ventys

VELYKŲ MELODIJA

Pūskit, auksiniai trimitai, maloniai, skaidriai,
Pūskit ant kvepiančio oro nuoširdžiai, ramiai.
Kvieskit nuliūdusią žemę prie džiaugsmo giesmės,
"Kristus skaistybėje kelės iš grabo, mirties!"

Zinių sulauktą lai numeša vėjai visiems:
Širdgelos, rūpesnio, žydinčios valios žmonėms;
Skelbkit pasauliui melodiją rengtą dausos,
"Kristus vėl sėja ant žemės idėjų tiesos!"

Žodžiai lai skrenda ir ant debesuotų sparnų,
Lai jie nuaidi per dangų, per augstų kalnų.
Gauskit, auksiniai trimitai, malonei žmonių,
"Kristus mums dangų atvėrė stebuklų kilnių!"

M. W. Deland — laisvai vertė Eglės Šaka

Švenčiausios V. Jėzaus Kančios įrankiai

KATALIKAIS būdami, visi mes gerai žinome, kad žydams nukankinus, o pagaliau ant Kryžiaus numarinus Brangiausiąjį mūsų Išganytoją V. Jėzų Kristų, — po Jo dėl mūsų išganymo ant kryžiaus mirčiai, liko visi šv. Jo Kančios įrankiai arba pabūklai. Žydai, Jo užmušėjai, degę visą laiką prieš V. Jėzų didžiausia neapykanta ir kerštu, suprantama, ramia širdimi ir be keršto jie nebegalėjo žiūrėti ir ant tų visų įrankių, kuriuos jie vartojo Jį kankindami. Po V. Jėzaus ant kryžiaus mirties, žydai stengėsi tuos visus įrankius kuo greičiausia įvairiose vietose, kaip galint labiau paslėpti, sukaivoti, kad tik jie nepatektų į Jo įsteigtos ir paliktos Naujo Testamento Katalikų Bažnyčios narių, tikinčiųjų pirmųjų krikščionių rankas. Vienus tų įrankių, kaip kai kurie padavimai sako, žydai jūrose paskandino, o kitus, žemėn užkasė. Tik kaip vienoje, taip ir antroje vietoje, nuostabiai V. Dievo Apvaizdai tvarkant, vėlesniu laiku dievotų asmenų rūpesčiu, visur jie buvo pasekmingai atrasti.

Kad kartais netikėtai nesuklaidinus gerb. "Kristaus Karaliaus Laivo" skaitytojų, ar nesukėlus jų tarpe kokių bereikalingų ginčų ar abejonų, reikia visų pirma priminti, kad apie šv. V. Jėzaus Kančios įrankius, jų paslėpimą ir atradimą, padavimai yra kartais labai nevienodi. Paimkime, pavyzdžiui, kad ir šv. Kryžių, ant kurio Brangiausias mūsų Išganytojas, dėl meilės mūsų išganymo mirė. Vieni padavimai sako, kad žydai šv. Kryžių paskandino Tiberijados jūrose, o antri, kad ant Golgotos (Kalvarijos) kalno, buvo žemėn užkasę.

Taigi bus suvisu nenuostabu, jeigu šis mano apie šv. V. Jėzaus Kančios įrankius aprašymas, kuriam visą medžiagą ėmiau iš skotų katalikų Trečiojo šv. Pranciškaus Ordino mėnesinio žurnalo "The Franciscan Magazine", būtų skirtingesnis kaip kiti aprašymai, kuriuos ne vienas gerb. "Kristaus Karaliaus Laivo" skaitytojų, gal bus kur nors kitur, jau pirmiau skaitė ar matė.

1) šv. Jėzaus Kristaus Kryžius. šv. Elena, Konstantino Didžiojo, Bizantijos imperatoriaus motina, visą savo gyvenimą oedgama didžiausia V. Jėzaus meile, kiek laiko po Išganytojaus mirties, nukeliavo į šventąją

Žemę, kurioje Brangiausias mūsų Išganytojas, praleido visą savo žemiškąjį gyvenimą, žmonėms gera darydamas, su tikslu pirmiausia surasti šventąjį Kryžių, ant kurio Brangiausias mūsų Išganytojas, dėl mūsų atlyginimo Dangiskajam Savo Tėvui už mūsų nuodėmes mirė. Dievota karalienė (dangelis istorikų ją vadina dviem pavadinimais: ir karalienė ir imperatorienė!), klausinėjo visų tikinčiųjų žmonių patarimo bei nurodymų, kur randasi Jėzaus Kristaus Kryžius, ir kiti visi Jo kančios įrankiai. Greitai ji buvo informuota, kad šv. Kryžių, ir kitus visus šv. Jo Kančios įrankius, ji galėsianti rasti toje pat vietoje, kur Kristus buvo nukryžiuotas, t. y. ant Golgotos (žydiškai toji vieta vadinosi Gabotai) kalno. Mat žydai, kaip vieni padavimai sako, nukryžiuavo V. Jėzų, šv. Jo Kryžių ir kitus visus švenč. Jo Kančios įrankius, ten pat žemėn užkasę, su kuriais tik jie V. Jėzų kankino.

Po kiek tai laiko, maldinga karalienė, ant Golgotos kalno pradėjo Kristaus kryžiaus ir visų kitų Jo kančios įrankių rūpestingai ieškoti. Tuo laiku Golgotos kalne, stovėjo didinga Venas dievaikio pagonų šventinė, kurią šventosios Žemės užkariautojai — romėnai, ten buvo pastatę lygiai toje pat vietoje, kur V. Jėzus buvo nukryžiuotas. Imperatorienės rūpesčiu, ten buvo padaryta gilių kasinėjimų — ieškojimai. Pagaliau, ir Kristaus, ir piktadarių (latrų) kryžiai, buvo pasekmingai atrasti. Dabar imperatorienei šv. Elenai ir visiems kitiems, kilo gan painus ir sunkus klausimas: kaip išskirti ir pažinti iš jų visų trijų, tikrąjį Jėzaus Kristaus kryžių, kuomet ir Kristaus ir piktadarių kryžiai, buvo veik tokie patys?

Makarijus, tuometinis Jeruzalės vyskupas, tvirtino, kad visus tris kryžius, reikia nuvesti pas sunkiai sergantį ligonį (arba pastarąjį pas juos atnešti) ir padaryti bandymą, o tikrasis Jėzaus Kristaus kryžius, esą greitai pailsės. Taip ir įvyko! Palietus mirštantį ligonį abiem piktadarių kryžiais, jis paliko lygiai toks pat, kaip ir pirma, tačiau palytėjęs jo kūną tikruoju Jėzaus Kristaus kryžiumi, mirštantysis ligonis vienu akimirkiniu atsikėlė visiškai sveikas! Dabar imperatorienė, vyskupas, ir kiti visi kurie ten buvo, tai matydami, nė vienas nebegalėjo

abejoti, kuris iš jų yra tikrasis Jėzaus Kristaus kryžius. Imperatorienė liepė šv. Kryžių padalinti į dvi dalis: mažesniąją dalį pasiuntė Konstantinopolio katedrai, o didesniąją — šv. Tėvui Romoje.

614 m. po Kristaus gimimo, persams karėję pergalę romėnus, tikrasis Kristaus kryžius, pažeminimui pergaletojų (geriau pasakius nugalėtojų), tapo atgabentas šventajin Miestan (Jeruzalėn). 626 m. po Kristaus gim., patys persai buvo nugalėti. Heraklijus, kuris juos (Persus) nugalėjo, atėmė ir dalį šv. Kryžiaus, kurią jie buvo pasisavinę. Tuomet toji likusioji dalis, buvo padalinta į daugelį dalelių, ir saugomo dėliai, išsiuntinėti į įvairias žemes bažnyčioms. Kai arabai Jeruzalę užėmė, jie labai nusivylė niekur nebegalėdami rasti nė dalelės šv. Kryžiaus. Mat didžiulė šv. Kryžiaus dalis, pirm to laiko, buvo patekusi Georgijonų valdovo, karaliaus Dovidio rankose.

1109 m. po Kristaus gimimo, kai lotynams pateko Jeruzalė, toji dalis tikrojo Jėzaus Kristaus kryžiaus, kokių tai būdu, pateko Paryžiaus Praleto nuosavybėn, kurs ją tuoj patiekė vyskupui, o pastarasis nieko nebelaukdamas, patalpino ją Paryžiaus katedroje, kur ji gerai buvo preservuota ir atsargiai bei rūpestingai užlaikoma. Ten ji palatinta, ramiai ir saugiai išstovėjo net iki 1793 m. (Prancūzų revoliucijos metų). Tais pačiais metais, prancūzų revoliucionieriai įsiveržę katedron, smarkiai ją apiplėšė; tarpe kitų įvairių daiktų, revoliucionieriai išsigabeno su savimi ir tikrojo kryžiaus relikviją. Garsus tuomet visame Paryžiuje savo asmenine įtaka, Mounsiur Quyot, paprašė revoliucionierių, atiduoti jam šv. Kryžiaus relikviją. Revoliucionieriai nematydami joje nė jokios medžiaginės vertės, greitai ponui Quyot ją ir atidavė. Taigi ši dalelė, nors ir dar ji tapo padalinta, vėl sugrįžo Paryžiaus katedron, kad revoliucijai praėjus, taika vėl buvo Prancūzijoje atstatyta.

Kiek vėliau, Baudoninas, Konstantinopolio imperatorius, šv. Liudvikui XV, Prancūzijos karaliui, dar vieną dalelę šv. Kryžiaus padovanojo. Šventasis karalius ją, kaip didžiausią brangenybę, patalpino privatinėje savo rūmų koplyčioje. Prancūzų revoliucijos laiku, ir ši dalelė, kaip ir visi kiti įvairūs daiktai, perėjo per kelias paeiliui rankas. Pagaliau ir ši dalelė Paryžiaus katedrai atiteko. Ją patiekė viena dievota ponis, kurios rankose ji buvo pakliuvusi. Toji dalelė

buvo įdėta kristolinin, brangaus darbo vamzdelin. Ši šv. Kryžiaus dalelė, buvo rausvai durpinės spalvos, apie 9 colių ilgio, vieno ir pusės colio pločio, ir apie 9 iš 10 colio dalelių storio.

Toje pačioje katedroje, yra taip vadinas Palatino kryžius, kurio rekvilijoriuje, yra taipogi viena maža tikrojo kryžiaus dalelė. Kazimieras, Lenkijos karalius, šią dalelę padovanojo Onai Klevietei, o ši ją, Paryžiaus katedrai.

2) Jėzaus Kristaus šv. Kryžiaus parašas. šv. Kryžiaus parašas, kurį Pontijus Pilatus, romėnų okupacinės valdžios teisėjas, Jeruzalėje, Kristų nukryžiuojęs parašė, buvo lotyniškas (kadangi visi romėnai vartojo lotynų kalbą). Jis susidėjo iš keturių raidžių, reiškiančių keturis skirtingus žodžius, būtent: I. N. R. I., kas lotynų kalboje reiškė: "Jėzus Nazarėnas Žydu Karalius". Šis parašas buvo atrastas visai netoli šv. Kryžiaus žemėje užkastas, ir kartu su kitais šv. V. Jėzaus Kančios įrankiais, pasiūstas Romon. Raidės atrasta jau gerokai nuo lentelės nudilusios, ant kurios jos buvo parašytos.

3) Viešpaties Jėzaus Nukryžiuojimo Vinys. Vyns, kuriomis švenč. mūsų Brangiausias Išganytojas rankos ir kojos ant kryžiaus buvo prikaltos, kaip šv. Grigorijus Tursietis, šv. Ciprijonas, šv. Augustinas ir Popiežius Inocentijus III, tvirtina ir yra tos nuomonės, kad Kristaus nukryžiuojimui, buvo pavartota ne trys, bet keturios vynos! Pavyzdžiui, Lucques katedroje, yra vienas kryžius, apie kurį padavimas sako, kad jis yra dar Nukodemo, kuris kartu su Juozapu Arimatečiu, švenč. mūsų Išganytojas Kūną nuėmė nuo kryžiaus, darbo. Tas kryžius atvaizduoja Kristų ne trimis, bet keturiomis vinimis, buvusį prie kryžiaus prikaltą. Tas pats vinių skaitlis (t. y. keturios), yra vaizduojamas ir Ankonos katedroje, viename kryžiuje, kuris sulig padavimo, esąs šv. Luko Evangelisto darbas.

Viena tų šv. Vinių, su nutrūkusia dalele savo galvelės, yra laikoma šv. Kryžiaus katedroje, Romoje. Ją padovanojo pati šv. Elena imperatorienė, minimai katedrai. Gi ta nutrūkusioji nuo šv. Vinės galvelės dalelė, buvo įdėta į Konstantino, Italijos karaliaus vainiką, kurs dabartinio laiku yra vadinamas: "Geležinis Italijos karalių vainikas".

Paryžiaus katedra (Notre Dame), taipogi (Tęsinys 2 pusl.)

Pasakojimas apie Pilotą ir drobule

Ilgą laiką Tiberijus neišėjo iš savo rūmų ir niekam nesirodė. Žmonės nebesitikėjo jį pamatyti. Kur tik keletas suėdavo, prie šulnių, maldyklų, prie žaidimų, visi kalbėdavo:

— Mūsų valdovas, mūsų įstatymdavys jau miręs. Mes skiriame duokles savo ciesaui lavonui. Šiurpulinga buvo jo liga. Tie, kurie prie jo buvo, dar šiandien dreba prisiminę jo baisias kančias. Jiems negera darosi, kai pagalvoja apie mirštančiojo nosies dvokimą, apie jo pūvančią kūną. Ar jis dar galėtų būti gyvas? Kodėl nepasirodo, kad mes jį galėtume matyti?

Ir jie rinkosi būreliais, slankiojo apie ciesaui rūmus, puolė sargybas ir šaukė:

— Parodykite mums vietą, kur jį palaidojo, grabą, kuriame trūna jo kūnas, nebeslėpkite ilgiau tiesos ir mes rinksimės naują ciesaui!

Tada aukščiausiam pilies kuore pasirodė sargybos viršininkas. Jo šarvai blizgėjo saulės šviesoje; šalmo kuokštas šnerėjo pietų vėjelio pukštomas. Ir jis sušuko miniai:

— Karalius gyvas taip, kaip mane jūs matot gyvą. Laukite jo pagarbai. Dabar jis melžiasi ir daro apmąstymus. —

Ir iš jo rankų pasipylė į minią skambantis pinigų lietus — ciesaui meilei ir ramybei.

Trečią dieną pasirodė tautai pats Tiberijus. Jo veidas buvo lygus ir skaistus, jo akys žėrėjo sveikata ir gyvenimo džiaugsmu. Jis stovėjo lieknas, status ir išdidus. Jis buvo toks tyras, tarsi tas baltasis rūbas, kurio jis vilkėjo. Po dešine stovėjo moteriškė piligrimės rūbuose, it mažutis laivelis pridengtas plačių būrių. Romėnai džiugavo.

Po to užviešpatavo tylą, visų akys nukrypo į ciesaui, kuris pilies aukščiausiam kuore stovėjo ir kur, lyg atmerkiamas iš miego akis, prasivėrė bokšto durelės, — išleisdamos tris vyrus. Kaip ereliukai šūkavo ir šokinėjo jie ten aukštai, bet niekas jų negalėjo suprasti. Viens kito laikydamies kabojo ant paskutinio akmens kuoro tūrėklis, kadangi raiščiai, kurie juos laikė, sujudiname ore nesimatė, tai atrodė lyg jie skraidytų. Jie vėl sulindo į bokštą. Nematomų kūnų rankos atėjo pagalbon, jos stūmė ir tempė blizgantį stiebą į saulės šviesą. Pasigirdo kūnelių dundesys, tarsi dangaus medžiai lūžtų, ir aukštumoje spindulių apibertas iškilo kryžius. Vyrų, kaip driežai į olą, sušliaužė atgal į bokštą. Tiberijus puolė ant kelių ir sušuko tautai:

— Iš jūsų akių matau, kad regite tą, ko aš iš čia negaliu matyti. Bet širdy aš pajautau. Taip, visu kūnu aš jaučiu Jį — Viešpatį, aš — ciesaui. Štai jūs matot ženklą, kuris mane išgydė. — Ir Tiberijaus galva, kaip pribrendusi varpa, pamaldžiai nulinko ant krūtinės. — Moteriškė atėjo ir atnešė man Jo paveikslą, kuris su tokia didele meile ir gerumu į mane pažvelgė. Jis nieko kita manye nerado, kaip nuodėmių. Bet Jis padovanojo man didelį turtą — maldą ir jėgą.

Valandėlei tylėjo Tiberijus, paskum vėl tarė:

— Šioji moteriškė, kurią jūs matote mano dešinėje, yra to stebuklingo paveikslas atnešėjas. Ji veikia iškeliausi savo tės viškėn. Juk tiesa, Veronika! — Pilgrimė linktelėjo. — Ir paveikslą tu paimsi kartu! — Vėl linktelėjo tamsiai pridengta galvutė.

— Keliauk, Jo vardas telaimina tave, — tarė ciesaui; susirūpinimas prislėgė jo balsą. — Bet prieš išeidamas pagirdy ištrūkusią mano tautą, kaip mane pagirdėi.

Šilkiniais kilimais iškloto kelią nuo rūmų iki Tiberio upės, kur stovėjo laivas, ir juos išbarstė gėlėmis ir palmių šakomis iš ciesaui sodų. Žmonės sustojo iš abiejų kelio pusių į dvi ilgas eiles ir lankė.

Moteriškė keliavo koja už kojos, nesustodama ir neskučėdama. Rankose ji nešė lin-

(Tęsinys 2 pusl.)

Pasakojimas apie Pilotą ir drobulę

(Tęsinys iš 1 pusl.)

ne skepetą, kurioje buvo atsimušęs paveikslas. Vyriškas veidas, tamsus iš skausmo ir kraujais aptekęs. Žmonės, kaip lankos žolynai piautuvo paliešti, puolė ant kelių į dulkes prieš šilkinį kilimą. Melėsi ir verkė. Smarkiai plakė krūtinėse jų širdys, nors ir niekas negalėjo pasakyti, kodėl.

Ciesorius klūpojo balkone virpėdamas, it paukštis lizdelyje, kurį tėvai paliko. Ilgai jis žiūrėjo į sukaujančius, į bėdiną šakutę, kuri nešė brangiausią pasaulį vėliavą. Ji ilipo į laivą. Didįjį žmonijos vairuotoją paslėpė prie krūtinės. Būrės išsitiesė, irklai sumigo į vandenį ir laivas nuplaukė į tą šalį, iš kurios saulė teka.

Ilgai kalbėjo žmonės apie šį stebuklą ir teiravosi apie jo kilmę. Kai patys nieko negalėjo suprasti, siuntė pasiuntinius pas ciesorių. Klausiamomis akimis stovėjo vyrai prieš jo sostą:

— Ten buvo tik paveikslas ir jis išnyko, bet jo neužmiršime, kaip saulės mėnulio ir ant tavo rūmų kryžiaus. Mūsų moterys, kurios tai matė, pasidare malonios ir noriai atlieka prigimties joms uždėtas pareigas. Luošieji numetė lazdas, netylų dainos pripildė miestą, akieji praregėjo ir tu, ciesoriau, pasveikiai. Kur tas, kurio paveikslas mūsų akimis valandėlei pasirodė? Pakviesk jį čionai, pakvieski dėl savęs ir dėl mūsų visų, jis bus mūsų ramintojas, nes gyvenimo keliai tokie aštrūs...

Sugrandintas ciesorius tylė-

jo, stovintieji pastebėjo jo akyse ašaras. Jis verkė, kaip verkia iš turtingų namų išėjus elgeta, kai jam neduoda nei trupinėlio duonos, nei surūdijusio skatikėlio. Ir tada jis pasisaukė tą tarną, kuris prie jo naktimis budėdavo:

— Pasakyk jiems, ką aš tau liepiau man pačiam pasakoti liūdesio ir susikrėtimto valandomis. Papasakok apie tą patį, kurio čia žmonės taip išsiilgo. Aš pats dabar negaliu kalbėti.

Pašauktasis šnekėjo:

— Tas, kurio paveikslą jūs matėte, buvo Kristus iš žydų tautos. Būdamas gyvas, Jis visiems darė gera. Bet pyktis gyvenime yra gėrio priešininkas. Ir žydų tautoj atsirado išdavikiškos rankos. Tai buvo Pilotas. Jis įsakė Kristų nukryžiuoti. Ant medinio kryžiaus Kristus ir mirė.

Ir ciesorius pridūrė:

— Kristus miręs, — jis rankomis pridengė akis. Skausmingai sušuko pasuntiniai, lyg patys būtų nukryžiuoti. Išbėgo iš rūmų ir visiems tą patį pasakojo, kurie linksmos naujienos buvo laukę. Ir Romos gatvės suvaiojo.

Naktį ciesorius nebegalėjo užmigti. Jam rodėsi, jog visas miestas dejuoja, kaip pašautas liūtas. Isakė uždengti lempas. Ir jo nuogas kūnas švitėjo, kaip dramblio kaulas. Tas pats kūnas, kuris ką tik buvo pilnas sopulingų žaidų, lyg juodo varno iškapotas.

— O Pilotai, Pilotai, — kalbėjo jis, Jo siela, netekus pirmojo suramintojo, vėl ieškojo pagalbos. Jis keitė save ir tą žmogų, kuris vienintelį išgelbėtoją prie kryžiaus prikalė. Pradėjo plėtyti lovos patalus, kad galėtų apkloti

Linksmą dieną nušvito jau
Keliesi, Išganytoja,
Mes garbę duodam visi Tau,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Ačiū, joguei mus atpirkai,
Apleidai grabą garbingai,
Atvėrei dangų meilingai.
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

kietą medžio kryžių, bet vėl išsiveržė dejavimas.

— Pilotai, Pilotai, kaip tu kitam pasmerkiamą ištarei, vyko į uostą, parengė gerą laivą ir dar prieš pasveikinant pirmam saulės spinduliui pilies kryžių, išplaukė ciesoriaus arką į tą šalį, kurio nukelejo moteriškę su šventuoju paveikslu. Ciesoriaus pasiliko ūgdymas širdyje keršto jausmą. Bet tarpais parduodavo ant kelių ir maldaudavo, kad menkutė jo širdij rudenanti gėrio liepsnelė neišplėstų. Kaip sodininkas puoselėjo brangų krūmelį, kad piktžolės jo nenustelbtų.

Kūnas ir siela degė kerštu, nes jis matė tik Kristaus paveikslą, ir nematė Jo širdies. Lengvas snaudulys suėmė ciesorių. Bet kai paskutinis mėnulio spindulėlis iš jo kambario išnyko, susikvietė jis pilies gyventojus. Parodė pirštą ir tarė:

— Kaip jūs matote štai šitą purpurą suplėšytą ir šiuos pagalvius išlaikytus, taip išpeltas man džiaugsmas ir ramybė.

— Kas tai padarė? — domėjosi dvirščiai.

— Tas, kurį jūs privalote suimti ir man pristatyti. Jo vardas — Pontijus Pilotas, Jeruzalės valdytojas.

Dvariškai atsakė:
Atvesime jį.

Po to jie apsiginklavę nuvitam pasmerkiamą ištarei, vyko į uostą, parengė gerą laivą ir dar prieš pasveikinant pirmam saulės spinduliui pilies kryžių, išplaukė ciesoriaus arką į tą šalį, kurio nukelejo moteriškę su šventuoju paveikslu. Ciesoriaus pasiliko ūgdymas širdyje keršto jausmą. Bet tarpais parduodavo ant kelių ir maldaudavo, kad menkutė jo širdij rudenanti gėrio liepsnelė neišplėstų. Kaip sodininkas puoselėjo brangų krūmelį, kad piktžolės jo nenustelbtų.

Išsiustas laivas veikiai persitūrė vandeniu. Dievas davė, kad jo nei audra nepalietė, nei vėtros būrių nesuplėšė. Sparnuotos žuvys skraidė apie plaukiantį namą ir vakare, saulei nesileidus, švietė vilnys, tarsi būtų persisotinusios praėjusios dienos saulė.

Jūrėiviai buvo linksmai, atrodė, jog jie pramogauja, o ne

sunkų savo uždavinį atlieka. Ir vėjas krypties nepakeitė. Gėlaus vandens taip pat nepritrūko ir tas pagelbėjo skubančiam laivui. Po ilgokos kelionės jis pamatė krantą. Ir tada atsiminė tautos ir ciesoriaus valią. Kaip tamsūs audros debesys, išsiveržė kariai iš laivo į saulėtą šalies kraštą. Ir žygiavo, it apsišarvavę šimtakojis vabalas per dykumos smiltis, kol prieš save neišvydo septynių Jeruzalės bokštų. Tada iškėlė jie kumščius ir grasė Jeruzalui, kaip žmogžudžių ir plėšikų miestui. Vienas vis dėlto kitių pasakė:

— Kaip jūs galite keikti tą vietą, kurioje kartu su žmogžudžiais keliavo Nukantasis, kaip dangaus saulė tarp tamsių debesų...

Tada jie nurimo ir suėjo į miestą. Jie klausinėjo Pontijaus Pilotą namų. Ir jiems buvo parodyta, kur jis gyveno. Bet jo viduj nebebuvo, nes tauta buvo jį prakeikusi

ir ištrėmusi už išiekvojimą miesto pinigų. Jis buvo išsiųstas į Lugdunumą. Prie jo namų buvo brangūs laiptai, kurio marmuras spindėjo, kaip mergaitės nuradę skruostai, kai kas ištaria tą vardą, kurį širdis išrinko iš visų vardų. Kariai atrodė, kad šiuose laiptuose jie mato Kristaus pėdas, kurios užlipo pas Pilotą ir vėl nulipo nuteistos mirti. Prie namu dar stovėjo aukštas statyns su tuščiavidurėmis kolonomis ir lankais, ten skraidė kregždutės ieškodamos maisto. Čia buvo graži aikštelė brangakmenimis ir aukso išpuošta. Ir papasakojo pasiuntiniams, kaip Pilotas sėdėdamas dramblio kaulo kėdėje, sidabriname dubenyje, kurį laikė vaikutis, sau rankas nuplovė. Nuteistasis šalia stovėjo surištomis rankomis, kuriose buvo lėndrė įkišta. Kregždės, kaip užgautos, suriko ir tylios toliau tęsė savo darbą. Stebėjosi kariai kilnia širdimi mažųjų sutvėrimėlių. Jie teiravosi ir apie Veroniką. Bet ji buvo mirusi, švelniai ir greitai, kaip vandens lašelis nuo taurės krašto nubiro į gelmes. Paveikslą dar prieš savo mirtį ji atidavė Nukryžiuotojo draugams. Kalbėjo ji pamazų ir spindinti:

— Man jis nebereikalingas, nes veikiai aš Jo veidą matysiu per amžius.

Šias ir daug kitų žinių išgirdo romėnų pasuntiniai ir jų širdys paplūdo kraujais. Tuokart jie nuvyko į Lugdunumą ir naktį apstėjo Pilotą namus, kad jis negalėtų pabėgti. Kaip piktos dvasios, viduje lojo šnės. Šviesos languose užgeso. Ir nuo stogo moteriškas balsas paklausė:

Velykų Šventės Linkėjimai

Tegu Velykų ryto aušra Būna tau širdinga, gieda; Tegu varpų gaudimo balsai Būna tau malonės garsai.

Tegu darželio geilė pama, Kaip Velykų šventė linkama, Krūtinę tavo puošia dažais— Jauno žiedo rūbais margais.

Tegu ši Kristaus garbei diena, Naujo žemės jausmo pilna, Vien lydi tave saulės taku, Džiaugsmo, vilties, darbo laiku.

Tegu rami Velykų naktis Duoda tau galingas mintis; Tegu užrašo amžių rašte Darbus tavo žemės krašte.

Eglės Šaka

Kovas, 1939

— Ko jūs noritė!

— Mus atsiuntė ciesorius ir įsakė atvesti jam Pilotą.

Tuo metu pro didžiausius vartus išėjo pats Pilotas. Rankose jis nešė sidabrinį žibintą su septyniomis žvakėmis, nes jis manė, jog ciesorius jo reikalauja tam, kad didelėmis dovanomis apdovanojūt. Jis buvo linksmas ir draugiškai užkalbino pasiuntinius.

Pasiuntiniai gi sunkiais reteziais surišo jo rankas ir kojas. Pilotas verkšlėdamas paklausė:

— Kaip tai? Ką jūs man darote? — Pilotas buvo labai baikštus.

Jie sudavė dejuojančiam ir atsakė:

— Ar ne tu pasmerkei žmogų, kuris vadinosi Kristumi? Pilotas trė:

— Ne aš, tai buvo tautos valia. Paleiskite mane.

Daugiau jo nebemušė, nes jie galvoje, jog jis nėra vertas jų rankų smūgio. Ir išvedė jį.

Pilotą žmona tikėjo Kristų ir nežiūrind to, ji mylėjo savo vyrą, skausmingai mylėjo jį ir meldė daugias jam atleidimo. Kai ji pamatė išvedant Pilotą, išbėgo ir prašė karių lūktėt nors valandėlę, kol ji su šeima atsisveikinsianti. Ji vilkėjo ilgą rūbą, kuris ją dengė iki kojų, jos veidas buvo gražus, tik išblyškęs, kaip lėlija. Visą jos kūną dengė žaidos — atgailos žaidos.

Kaip Pilotas nuteisė Kristų, ji ištisas naktis meldėsi ir varginosi už didelę ir sunkią vyro nuodėmę. Jos šilpnas kūnas stipriai pernešė saldžios kančios atsiveriančiose žaidose didėjimą. Pilotas to nežinojo. Kareiviai sutiko truputį lūktėt ir moteriškę nusukbėjo į savo kambarėlį. Ten pasilenkė ji prie vienos dėžės, atidarė ją su ašaromis ir išėmė lininę drobulę, kuri, kaip brangus kūnas, rūpestingai buvo miru apibarstyta. Ji buvo tokia pat, kaip ir daugelis drobulių, kurias žydų moterys savo vyrams ir sūnams apsiausti parengdavos ir su sultimis, tik jų pie-menėliams pažįstamų augalėlių nudažydavo. Moteriškė baimingai saugojosi, kad brangųjį rūbą ašaromis nesuteptų. Su juo ant rankų, nematomo balso suramina ir paguos-

(Tęsinys 3 pusl.)

((Tęsinys 3 pusl.))

Švenčiausios V. Jėzaus Kančios Įrankiai

(Tęsinys iš 1 pusl.)

turi vieną čielą šv. Vinį, o antrosios tik smailią viršūnelę. Pirmoji relikvija, priklausė Charlemagnui, kurs ją gavo tiesiai iš Jeruzalės Patrijarko rankų. Kazimieras Plikas, paėmęs ją iš Aix La Chapelle katedros archyvo, patalpino šv. Deniso šventinyčioje. Antroji relikvija, šv. Vinies smailumą, priklausė Palatino kunigaikštenei. Ji yra vieno iš trijų ketvirtadalių kvoterių colio ilgio, ir yra įdėta specialin kristalinis rekvifiorium.

Treves katedra, Vokietijoje, turi trečiąją šv. Vinį, kuriomis Brangiausias mūsų Išganytojas buvo ant kryžiaus prikaltas. Ji yra netoli 7 colių ilgumo, tačiau neturi viršūnės. Ta jos viršūnelė, kaip begaliniai brangus fragmentas, manoma, kad randasi praeivnotas Toulon katedroje.

Keliose kitose vietose, taipogi galima užtikti šv. Vinį relikvijų, tačiau kurios tik- renybėje apart realaus savo originalo, turi vien tikrųjų šv. Vinį išvaizdą, ar panašumą; arba tikrasias šv. Vinis jos tebuvo vien tik palietusios! Tai galėjo atsitikti, per klaidą, ar per didelį tikėjimą susijaudinimą!

4) Švenčiausios V. Jėzaus Galvos Erškėčių Vainikas. Yra tikras faktas, kad šv. Erškėčių Vainikas, nebebuvo kartu su kitais šv. Jo Kančios įrankiais atrastas, pats savaime lengvai išsiaiškina. Kodėl? Dėl to, kad šv. Erškėčių Vainikas, giliai buvo įspaustas šv. Jo Galvon, laike Jo Kančios; Kryžiaus kelionės, ir pagaliau šv. už mus visus nusidėjėlius ant kryžiaus mirties. Labai galimas dalykas, kad kai mirusis mūsų Išganytojas Kūnas, buvo nuimtas nuo kryžiaus, ši brangi relikvija, nuo mūsų Dieviškojo Mokytėjo Galvos, buvo šv. Apaštalu, arba Juozapo Arimatejo su Nikodemu, kurie šv. mūsų Išganytojas Kūną nuo kryžiaus nuėmė, uoloje iškaltaime karste palaidoję paėmė ir kur gerai paslėpė.

Šv. Paulinas 409 m. po Kristaus gimimo kalba, kad šv. Erškėčių Vainikas, pirmųjų

amžių krikščionių, labai gerai buvo užtaikomas ir rūpestingai saugojamas. Tačiau smulkmeniškai nieko apie jį nepasako. Kiek vėliau po tam laikui, kaip padavimas sako, kurį laiką jis buvęs Bizantijos imperatorių nuosavybe. Dar kiek paskiau, jis jau atsiranda pas šv. Liudviką, Prancūzijos karalių, kuriam jį prisiuntė lotynų imperatorių Baudovinas. Nuo to laiko, autentiškai nėra minimas, kur jis buvo. 1793 m., šv. Erškėčių Vainikas, buvo išimtas iš savo vietos (tam tikro relikvijoriaus), ir padalintas. Kurį laiką pabuvęs Tautiniam Prancūzijos knygyne. Pareikalavus kardinolui Belloy, Paryžiaus arkivyskupui, šv. Erškėčių Vainikas, patalpintas Paryžiaus katedroje. Dabar šv. Erškėčių Vainikas, yra suvisu be dyglių. Jo dygliai, laikui bėgant, tapo išdalinti po visą pasaulį. Galima rasti pasaulį daug tokių katedrų, kurios didžiuojasi turį visą šv. Erškėčių Vainiką, ir jį garbina. Tačiau tas, suvisu nėra tikra tiesa. Dabar nė viena katedra pasauly, viso šv. Erškėčių Vainiko nebetur! Kurios turi, tai ne visą šv. Erškėčių Vainiką, o tik vieną jo dyglį, arba mažiausią paties šv. Erškėčių Vainiko dalelę.

5) Švenčiausiojo V. Jėzaus Šono Pervėrimo Ietis ir Kempinė. Šv. Kempinė kurią sušukus Brangiausias mūsų Išganytojui ant kryžiaus mirštančiam: "Troškstu"! vienas kareivis pamirkęs acte, prikišo prie Dieviškųjų Išganytojaus Lūpų, Jam atsigeri, yra užlaikoma šv. Jono Laterano Bazilikoje, Romoje. Šv. Ietis, kuri pervėrė švenč. mūsų Išganytojaus širdį ir šoną, taipogi randasi Romoje. Tik šv. Ietis yra jau be savo smailumos. Dėlei didelės Saracėnų užplūdimui baimės, — iš Jeruzalės pirmieji krikščionys šv. Ietį atgabenė Antiochijon ir ten paslėpė šv. Ietis per ištisus šimtmečius laiko buvo prauzuvis.

1009 m. po Kristaus gimimo, šv. Ietis netikėtai tapo atrasta. Iškart dar buvo abejojama, ar čia yra tikroji šv. Kristaus Šono atvėrimo ietis. Tačiau staiga išgydžius jos palietimu kelis sunkiai sergančius ligonius,

visos visų abejonės staiga prapūlė. Atskiruose istorijos laikotarpiuose, šv. Ietis vis būdavo arba Jeruzalėje, arba Konstantinopolyje. Kiek vėliau, imperatorius Baudovinas II, Venecijos respublikos valdovas, pasiskolines didėles iš Venetijon pinigų sumas, ir greitai nebegalėdamas tos skolos atsilyginti, kaip laida ir užstatą, jiems užstatė šv. Ietį. Tačiau šv. Ietis, Graikų imperatoriui ir Venecijos respublikai, pasirodė permažai garantuojas laidas. Pradėjo dėlei tos skolos kilti nesusipratimai. Tai matydamos, šv. Liudvikas, Prancūzijos karalius, užmokėjo visą skolą, ir parsigabeno šv. Ietį Paryžion, patalpino ją privačinėje savo rūmų bažnyčioje. 1292 m., Turkijos sultanas Bajazetas, prisiuntė dalį šv. Ieties Popiežiui Inocentijui VIII, pranešdamas jam, kad Prancūzijos karalius Liudvikas XV, turįs ir pačią šv. Ieties viršūnę.

6) Šv. Drobulė. Torino miestas Italijoje, šiandieną gali pasididžiuoti prieš visą pasaulį tuo, kad jis turi šv. Drobulę, į kurią šv. Juozapas Arimatejis su šv. Nikodemu, nuleidę švenč. mūsų Išganytojaus Kūną nuo kryžiaus suvyniojo ir uoloje iškaltaime karste (grabe) paguldė. 1506 m. po Kristaus gimimo, šv. Drobulė iš Jeruzalės tapo atgabenta Torinan. Jos pagarbimui, Popiežius Julijus III, paskyrė jos šventę, 11 d. gegužės. Torino parapija, taipogi kiek vėliau, pasisavino šv. Drobulės vardą.

Lisabonos, Besaneono ir kitos žymios katedros, didžiuojasi, šv. Drobulę turį. Tačiau, matomai, jos turi tik mažutėlę dalelę, tikrosios šv. Drobulės, kuri randasi Torino katedroje. Arba jeigu ir turi, tai su visu kitas drobules, nes žydų paprotys buvo daugiau negu į vieną drobulę, savo mirusiųjų kūnus suvynioti. Taip be abejonės atsitiko ir su mūsų Išganytoju.

7) Švenčiausiojo V. Jėzaus Veido Veronikos Skarelė arba rankšluostis. Nešdamas sunkų medžio kryžių ant Savo pečių, Brangiausias mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus, neapsakomai buvo kankinamas, mušamas, išjuokiamas, krauju aptekęs ir švenč. Veidan žydų spaudomas. Matydama Jį tokiam ap-

Pasakojimas apie Pilotą ir drobulę

(Tęsinys iš 2 pusl.)

ta, drąsiai nubėgo prie kareivių, kurie bauriais žodžiais keikė Pilotą. Tyliai sekė triukšmaujančių būrį, neprisiminė, kad dabar jai teko visi vyro turtai ir rūmai. Jie liko ten užpakaly atviromis durimis, gilioj nakties tamsoj, didelio miesto pakrašty. Pakilo vėjas, kordai ir Pilotas retėžiai niūriai žvangėjo. Ant moteriškės rankos, fakily, šviesoje, lėtai plevėsavo drobulė.

Ir ši kelionė buvo sekminga. Veikia bokšto sargas pranešė cėsoriui apie laivo sugrįžimą. Virš būrį plevėsuoja geltona vėliavėlė skelbė, kad Pilotas yra gyvas. Pilotas buvo vidurinėje laivo kajutėje. Savo žmoną bardamasi jis iš ten išvarė. Jis pasitiekėjo savo smailiu liežuviu ir kai kuriais nešvariais darbeliais, kuriais kadaise cėsoriui patarnavo. Kai laivui sustojus pamatė Romos mūrų, jį vėl apėmė baimė. Jo pasitikėjimas taip greit jį apleido, kaip apleidžia prasiuolęs draugai. Laivo langus, aptrauktus kiaušės oda, plakė bangos, kaip ir tos žuvys, kurios apspitusios laukė išpuolančio žmogaus, kad jo kūnu galėtų pasisotinti. Kajutės sienos dvokė pūvenomis. Pilotas virpėjo.

Jėjo žmona:
— Tu turi pasirengti, Pilotai.

— Kur?
— Pas cėsorių.
— Jis turi pas mane ateiti, nes jis nė kiek negeresnis už mane. Ką reiškia mano vienas pasmerkimas prieš jo tūkstantčius išduotį.
— Bet šis vienas daug daugiau reiškia, kaip visas pasaulis.

— Ir dėl jo jis kaip tik ir turėjo mirti. Ką gi aš galėčiau padaryti prieš žmonių valią? Ar mane Teberijus nužudys?

Pilotą išpylė šaltas prakaitas. Ir jis paslėpė savo veidą žmonos drabužinose. Jo dantys iš baimės kalenosi. Jo kojos virpėjo, kaip išpūlęs iš lizdo varniukas.

— Imk štai šią drobulę, — tarė Pilotas žmonai. Jos akys su pasibaisėjimu žiūrėjo į vyro silpnumą. — Tu neprivalai toks mirti, ne, — ir maldin gai pakėlė aukštyn akis.

Neramiai plakėsi bangos į laivo šonus ir mažas šunelis kraipstėsi prie kajutės durų. Moteriškė išbalo. Ji ištiesė Pilotui suvyniotą drobulę, norėdama, kad jis ją savo lūpomis paliestų. Jis išplėšė audinį iš jos rankų, susierzinęs nubloškė ir ėmė mindžioti kojomis, staugdamas, kaip pasintęs žvėris. Žmona iš skausmo krito be sąmonės ir siaurą grindų ruoželį uždenė savo kūnu.

Laivo laiptais karių žingsniai vis artyn ir artyn žvangėjo. Dar durims neatsivėrus, Pilotas pasilenkė ir paėmęs sumindžiotą drabužį juo apsisiautė. Tikru laimėjimu ir lėdidus kope laiptais jis aukštyn. Kareivių ragotinių miškas jį aplinkui siautė. Ir kai jo akis ilgai dienos šviesos nemačiusios, pasiekė pirmieji sanlės spinduliai, jis pasvirio. Vienas karių kardo rankena jį sulaikė. Aukščiausioje kuoro viršūnėje, rudens saulėje paskendusiam mieste, švitėjo kryžius. Oram kvepėjo prionkusiomis vynuogėmis. Pilotas sumerkė akis. Jo ranka tvirtai suspaudė jį gobiančią drobulę.

— Pirmyn, — sukomandavo kareiviai.
Kai kurie jūreiviai juokėsi:
— Ar ne mirties marškinis jis ten nešasi eidamas prie kartuvių, — jie džiūgavędami plojo rankomis. Ir būrys nukeliavo per Romą. Žmonės veržėsi iš namų ir kiemų ir gėdino Pilotą, bet daugiau jam nieko nedarė. Pilotas vis drąsėjo ir drąsėjo. Cėsorius jau žinojo apie prisiartinančius. Pyktis, kurį jis per šį mėnesį išugdė, pritvindė gyslas kraujo ir jos išvagojo jo kaktą. Jis sėdėjo sote ir rankomis laikėsi jo atramų, kurios vaizdavo inžinierius liūtus.

Pilotą įvedė. Kada jis prieš Tiberijų atsistojo su drobule ant pečių, romėno viedas pasidarė malonus. Cėsorius balsas liūdnai ir meiliai suskambo, kai jis prabilo į Pilotą. Dvairiškai ir kariai, kurie kaip gyvas mūras supė juos, nesuprato Tiberijo.

Pradžiukite chorai dangaus giesmininkų, Sulaukę linksmybės šventųjų Velykų, Nes paslaptis Kryžiaus, kaip saulė nušvito... Štai Kristus laimėjo, o pragaras krito.

Pradžiuk ir tu, žeme šviesybe nutvitus, Galybių Karaliaus gerumą pažinus: Sutruškino Kristus šėtono vergiją, Paleido iš pančių Adomo ainią.

nus jis ten nešasi eidamas prie kartuvių, — jie džiūgavędami plojo rankomis. Ir būrys nukeliavo per Romą. Žmonės veržėsi iš namų ir kiemų ir gėdino Pilotą, bet daugiau jam nieko nedarė. Pilotas vis drąsėjo ir drąsėjo. Cėsorius jau žinojo apie prisiartinančius. Pyktis, kurį jis per šį mėnesį išugdė, pritvindė gyslas kraujo ir jos išvagojo jo kaktą. Jis sėdėjo sote ir rankomis laikėsi jo atramų, kurios vaizdavo inžinierius liūtus.

Pilotą įvedė. Kada jis prieš Tiberijų atsistojo su drobule ant pečių, romėno viedas pasidarė malonus. Cėsorius balsas liūdnai ir meiliai suskambo, kai jis prabilo į Pilotą. Dvairiškai ir kariai, kurie kaip gyvas mūras supė juos, nesuprato Tiberijo.

Jūreiviai murmėjo:

— Mes dėl to tokią tolimą ir pavojingą kelionę atlikome ir tą lapę iš jo urvo atvilkome, kad cėsorius jam malonius žodelius kalbėtų?

Kai kurie dar pridūrė:
— Užmušt Pilotą.

Bet cėsoriaus pyktis, kaip nuo vėjo dūmai, išsiblaškę. Jis įsakė pavaldyinti ir pagirdyti Pilotą ir parengti jam guolį viename iš gražiausių savo kambarių. Ir jis nė žodžio neprasitarė apie Pilotą užnuošimą ir kankinimą ir jam neprikaišėjo neteisingo Kristaus pasmerkimo. Po pasimatymo Pilotas nuėjo pakelta galva ir jo plonos išblankusios lūpos ironiškai šypsojos. Jis leido sau nusuksti barzdą, nukirpti plaukus ir išsimaudęs brangiais rūbais apsilviko. Ir vis dėlto

jis ant jų apsisiautė drobulę. Tarnai manė, kad jam šalta. Po to jis valgė ir gėrė. Iš pažiūros Pilotas atrodė gana gražiai. Jo kūnas buvo taisyklings formų.

Kai Pilotą išvedė, pyktis vėl apėmė cėsorių. Tarnai nustebe:

— Kas jums yra cėsoriaus?

— Aš noriu nužudyti Pilotą.

Sie atsakė:
Jis ką tik prieš tave stovėjo, bet tu jam buvai meilus ir atlaidus. Ko tu dabar vėl nori?

Tada jis nuėjo į savo kambarį galvodamas, kas su jo širdimi atsitiko, bet joje kilo pykčio audra, tarsi viso pasaulio žaibai trenktų į vieną medį — į Pilotą. Bet tos audros tamsumoje žibėjo žvaigž-

delė — Kristus. Ir cėsorius įsakė atvesti Pilotą į jo miegamąjį, kur jis lovoje blaškėsi skausme.

Jie įvilko Pilotą. Bet kaip motina verkiantį kūdikį numaldo, taip sušvelnino Pilotą pasirodymas cėsorių. Lygiai tas pat atsitiko, kaip ir prieš tai.

Tas pats kartojosi tris išties dienas.

Cėsorius manė, kad jis pamišo ir pakvietė gydytojus. Bet jie kraipė galvas ir ligos nerado. Tuot tarpu laive Pilotas žmona karščiaavo ir kliedėjo. Ji nesuprantamus žodžius jūreiviams kalbėjo. Jai atrodė, kad jos vyras yra kartu su ja kambaryje. Ji šaukė jį vardu ir sakė:

— O Pilotai, nužudyk mane Jo vietoj, aš menkas Dievo sutvėrimėlis, o Jis — Dievo Sūnus.

Ir ji gražė rankas. Jūreiviai visa tai girdėdami kalbėjosi:

— Ji kalba apie Nazaretį. Kurį jie patys nukryžiaavo. Ir davė jai gerti vandens. Ji verkė ir dejavo:

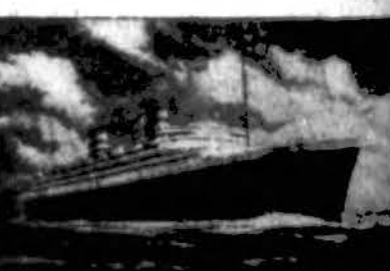
— Šis vanduo yra gėlus, o Tu dėl mano nuodėmių turėjai gerti tulžį su uksusu mišyta.

Jie davė jai uksuso, nes ji jo norėjo. Valandėlei užmigo, po to pravėrė akis ir vėl prašneko:

— Jei jūs norite mesti būrčius kaulėliais, tai meskite dėl šios brangenybės, bet duokite man drobulę To, kuris ten ant kryžiaus kenčia, — ir ji ištiesė tuščias rankas, tarytum siektų nuo savo lėso karklo nuimti grandinėle.

Tuo pačiu metu laivą pasiekė žinia, kad Pilotas maloniai cėsoriaus buvo sutiktas. Moteriškė nieko negirdėjo, nes ji jau su mirtimi kovojo. Jūreiviai betgi susimąstė:

Kellaukite i Lietuvą PER HOLLAND-AMERICA LINE

S. S. NIEUW AMSTERDAM
Flagship of the Holland-America Line

Šiuo laivu išplauks iš New Yorko

Gegužės-May 23 d., 1939 m.

Lietuvos Vyčių ekskursiją i Lietuvą per Rotterdamą

Kiti išplaukiai iš New Yorko:

VEENDAM	Balandžio 8
ZAANDAM	Balandžio 15
STATENDAM	Balandžio 21
NOORDAM	Balandžio 28
NIEUW AMSTERDAM	Gegužės 5
ZAANDAM	Gegužės 12
VOLENDAM	Gegužės 20

Visais keltais reikalinga krepšinė pas vietinius mūsų autorizuotus agentus arba i

HOLLAND-AMERICA LINE
318 No. Michigan Ave.
Chicago, Ill.

— Ką jinai kalbėjo apie drobulę? Kas buvo per rūbas, kuriuo apsisiautęs išėjo iš laivo Pilotas? Gal tai buvo šarvai? Ne, ne šarvai ten buvo. Gal apsiaustas? Ne, ir ne apsiaustas. Ten buvo tik drobulė, kuriomis žydai siaučiausi.

Bet dėl drobulės spalvos jie nebuvo vienos nuomonės. Vienok nusiuntė vaikutį pas cėsorių, kad šis praneštų jų pastebėjimus. Vaikas matė jo didenybę sėdintį sote, Pilotas gi be rečiau prie jį stovėjo. Gavęs cėsoriaus leidimą, vaikutis papasakojo apie moteriškės kliedėjimus.

— Kas tai per drobulė, dėl kurios tie, kurie po kryžiumi sėdėjo, kauliukai būrė? Kodėl užtemo saulė ir mėnuo, kodėl drebėjo žemė ir persikilo bažnyčios uždanga? Kam buvo paduota tulžies vietoj vandens už mūsų nuodėmes? Visi nustebo drąsia vaiko kalba ir dairėsi viens į kitą. Ir Pilotas suvirpėjo. Minioje buvo vergas, kuris žuvies ženkla nešiojo ir jis drąsiai sušuko:

— Aš kalbėsiu vardan To, Kurio valia žemė drebėjo, saulė ir mėnulis šviesos neteko. Drobulė gi dėl kurios žydai kaulėlius metė yra toji pat, kurią Kristus buvo apsisiautęs, ir kurią Pilotas pas cėsorių prisidengęs atėjo. Aš tai gerai žinau, nes aš mačiau Kristaus mirtį.

Tada jie paėmė iš Pilotos drobulę. Ir baimė vėl sukaustė jo sąnarius. Žvėriškai dabar išsiveržė cėsoriaus pyktis ant Jeruzalės valdžios. Tikrai ant jojo kelių rusvai (Tęsinys 4 pusl.)

Švenčiausios V. Jėzaus Kančios Įrankiai

(Tęsinys iš 2 pusl.)

berijaus kūno ir staiga jį išgydė, iš baisios ir nieku būdu nepagydomos rauplių ligos.

Atlikusi tą kilnų gailėstingumo darbą, šv. Veronika paliko tą didelę brangenybę Popiežiui, šv. Klemensui III, nuo šv. Petro, Zvejo Apaštalo. Nuo to laiko, šv. Skarelė ir apsiliko Romoje, Vatikano Bazilikoje. Kiek po to laiko, Mounsiere Dupont iš Prancūzijos ir vienas Karmelitų Ordino vienuolis, buvo šv. Tėvo išrinkti ir paskirti propaguoti švenč. V. Jėzaus Veido maldingumą ir garbinimą po visą platųjį pasaulį.

8) šv. V. Jėzaus Nuplakimo Stulpas. Romėnai pravikaltusiems prieš jų įstatymus asmenims nubauti, turėjo dvi baudimo arba bausmės priemones. Pirmoji, tai buvo nuplakimas. Pretoriume, Pontojais, Piloto Teismo Rūmų kieme, buvo žemėn įkastas tam tikras stulpas, prie kurio būdavo nuteistasis prasikaltėlis pririšamas ir skaudžiai nuplakamas. Kai kuriems dideliems kaltininkams, teisėjas priteisdavo kirsti iki 80 kirėlių tam tikrais būdais. Daugiau kaip 80 kirėlių kaltininkui kirsti, romėnų įstatymai drausdavo, nes kaltininkas neišlaikydavo. Antroji romėnų bausmės priemonė buvo ta: nuteistasis kaltininkas būdavo vedamas siaura gatve, kurios abiem pusėm buvo žmonės vienas palei antrą sustoję; kai kaltininkas pro juos eidavo, visi su tam tikrais botagais jį plakdavo.

Veik visi Evangelistai mums tikrų žinių apie tai nepaduoda, o tik visi aiškiai pasako, kad Brangiausias mūsų Išganytojas, V. Jėzus buvo nuplaktas Pontijaus Piloto Rūmų Pretorijume. Pats stulpas, prie kurio Kristus buvo nuogas nuplakimui pririštas, pasiremiant šv. Grigorius Tursiečio tvirtinimais, pirmiausia buvo laikomas ant Siono Kalno Jeruzalėje. Paskiau kelių šimtmečių laikotarpy, jis buvo atgabentas Romon, kur

ir iki šiai dienai, jis randasi šv. Praksidės bažnyčioje.

Vienoje minimos bažnyčios sienoje, yra išlikęs parašas, kad 1213 m. po Kristaus gimimo, Popiežiaus Legatas, Kardinalas Jonas Colonna Šventajai Žemei, Popiežiaus Honorijaus III, Pontifikato laikais (popiežiavimo), iš Jeruzalės šv. Nuplakimo Stulpas, ta žilos mozaikos, ir turi vieną ir pusę pėdos ilgio ir vieną pėdą diametre storumo palei apačią, o 9 colius palei viršų. Iš viršaus yra dar gerai išsilaikiusi geležinė rinkė (žiedas), prie kurio plakamojo asmens rankos būdavo pririšamos. Prie tos rinkės dar ir ilgoka virvė, pririšta iki šiol tebestovi...

Popiežius Benediktas XIV, vienoje savo parašytų knygų, labai išaukština kardinalą Joną Calanną, kurio vardas tvirtai yra surištas su šv. Stulpo iš Jeruzalės Romon pargabenimu. Jis pažymi, kad pirm pargabenimo Romon, šv. Stulpas jau buvo garbinamas švenč. V. Jėzaus Kraujo Bazilikoje Jeruzalėje, tikrojo savo originalo vietoje, nes šv. Stulpas visas yra švenč. V. Jėzaus kraujo aplaistytas!

9) Švenčiausias V. Jėzaus Kraujas. Dalis švenč. V. Jėzaus Kraujo, padavinį sakoma, buvo surankiota šv. Juozapo Arimatiečio. 1149 m. po Kristaus gimimo, Jeruzalės karalius Baldwinas III, tą švenč. Kraujo dalį, pavadė savo švogerinui Tietrarkui D'Alsace. Gryždamas iš Kryžiaus karo, 1150 m. po Kristaus gimimo, Tietrarkas D'Alsace, parsigabeno kartu su savimi ir švenč. V. Jėzaus Kraują, kurį jis su didžiausiomis iškilmėmis patalpino Bruges katedroje, Belgijoje. Švenč. V. Jėzaus Kraujas yra preservuotas vialo mišiny, ir patalpintas specialy, brangaus darbo, kristaliniam inde.

Pirmame pinnadienyje, po šv. Kryžiaus Atradimo šventės, Bruges mieste, kas metai yra suruošiama per miestą iškilminga šv. V. Jėzaus pagarbinimui procesijos eiseną, per

kurią esti viešai švenč. V. Jėzaus Kraujas, procesijoje nešamas. Laikė ty procesijų eisenų, tikinčiųjų tikėjimas ir dvasinis susitelkimas, galima palyginti prie pirmųjų amžių krikščionių laikų.

Netoli Hotel De Ville, randasi pastatytos dvi bažnyčios. Pastatytos viena ant antros viršaus. Žemutinėji bažnyčia yra šv. Bazilijaus, kuri originaliai, dar vadinasi ir Bruges Pilis, kurią 865 m. po Kristaus gimimo, pastatė Baldwinas Bras De Fer. Gį viršutinėji — originaliai yra švenč. Kraujo bažnyčia, kuri visa yra išpaušyta simboliniais paveikslais, atvaizduojančiais visą švenč. V. Jėzaus kančią.

Švenč. V. Jėzaus Kraujo minimoje bažnyčioje įstatymui viešam žmonių pagarbinimui, pietinėje bažnyčios daly, yra pastatomas kapnapis, iš ažuolo padirbtas sostas, ant kurio švenč. V. Jėzaus Kraujo Relikvija yra pastatoma. Matno's katedra, Italijoje, taipogi turi švenč. Kraujo mažą dalelę, kuri kiekvienais metais V. Jėzaus Dangun Užžengimo šventėje, būna išstatyta žmonėms viešam pagarbinimui. Pamaldumas į švenč. V. Jėzaus Kraujo garbinimą, Katalikų Bažnyčion tapo įvestas Popiežiaus Leono IX, 1089 m. po Kristaus gimimo.

Var Departamente, Prancūzijoje, randasi mažas miestelis, vadinamas šv. Maksiminas, kurio bažnyčioje, taipogi maža švenč. V. Jėzaus Kraujo dalelė randasi. Šis miestelis randasi kaip tik toje pačioje Provincijoje kurioje buvo apsigyvenusi šv. Marija Magdalietė, kai po mūsų Išganytojaus mirties, ji apėjo šventąją Žemę. Senas Flamijos miestas Bruges, Belgijoje, švenč. V. Jėzaus Kraujo turėjimo kiekį, yra turtingiausias ir garbiausias, kaip kitos visos katalikų šventovės visame pasauly, krūvon jas visas sudėjus.

10) Balta Megstinė V. Jėzaus šv. Suknelė arba Jupelė. Istoriniai rašytojai sako, kad balta, ilga megstinė šv. V. Jėzaus Suknelė arba Jupelė, kurią Brangiausias mūsų Išga-

nytojas dėvėjo, buvo pačios švenč. Panelės Marijos, Jo Motinos, numegsta, Jos rankų darbo. Šv. Evangelija sako, kad kai Kristus buvo nukryžiuojamas, "kareiviai metė būrčius dėl Jo rūbų; jie pasidalino juos į keturias dalis, kiekvienam kareiviui po dalį; o apie Jo suknelę, kuri buvo nesiūta, traukė liosą".

Raudonoji Tunika, kurią V. Jėzus ant viršaus savo Suknelės dėvėjo, kaip daugelis istorikų tvirtina, vėliau pirmųjų krikščionių iš kareivių buvo atpirkta. Pati šv. Suknelė, šv. Elenos imperatorienės, tapo padovanota Treybės katedrai, Vokietijoje, kur ji ir dabar randasi. Tačiau kol ji Treybės katedrai pateko, ji perėjo per daugelį paeilinių rankų bei vietų. 1844 m., Treybės vyskupas, tame pat mieste, įsteigė labai didelį katalikams institutą, kurį pavadino šv. Suknelės vardu.

Argenteuil katedra, netoli Paryžiaus, turi dar vieną V. Jėzaus Rūbą, vadinamą "Šventasis Rūbas". Brangiausias mūsų Išganytojas, V. Jėzus, žemėje gyvendamas, turėjo kelis Savo Rūbus, kurie atiteko įvairioms bažnyčioms arba katedroms. Tačiau po visą Rūbą, teturi tik dvi šventovės: Argenteuil ir Treybės katedra (megstą šv. Suknelę).

11) Kitos šventųjų Rūbų Relikvijos. Aix La Chapelle katedroj, Vokietijoje, randasi dar ir tie vystyklėliai, kuriais švenč. P. Marija pagimdžiusi švenč. Kūdikėlį V. Jėzų suvystė, ir Betliejaus kūtelėje gyvulių edžiose jį paguldė. Švenč. P. Marijos Mėlyna Tunika, tas lininis audimas, kurio švenč. mūsų Išganytojas Kūno liemuio, kai jį nukryžiaavojo, buvo aprištas, ta ilgoji Drobė, kurioje švenč. mūsų Išganytojas Kūnas, nuo kryžiaus jį nuėmus, karstan palaidoti buvo nešamas ir Sudarium (taip romėnai jį vadindavo) audinys, kuriuo sulig žydų papročiu, mirusiojo karste gulinčio kūno galva ir veidas būdavo pridengiami, randasi gerai preservuoti (apsaugoti nuo sugedimo) Korneliumster šventykloje, netoli Aix La Chapelle, Vokietijoje.

asakojimas apie
ilotą ir drobulę

(Tęsinys iš 3 pusl.)

udonavo drobulės spindėjimą sulaikė jį nuo žmogūdy-
es. Jis įsakė nuvesti Pilotą
tamsiausią kalėjimą, ko-
s begėdiškai mirčiai pas-
erktas. Ciesorius pasikvietė
vo patarėjus ir tajį vergą
pasakė:
— Tu matai mirštantį ir
nūčiantį Kristų, išgalvok da-
r tokią mirtį, kuria galėtų
Jo nužudymą atgailojan-
s numirti.

Vergas susimąstęs papurtė
lva:

— Tokios mirties nėra. Ji-
rė už mus ir nė vienas ne-
li už Jį mirti. Palikite Pi-
lą gyvą, kad jis galėtų at-
siloti. Kristus nusidėjėlių
irties netrokšta.

Ir jie ilgai apie tai dar ta-
si.

Pilotas kalėjime rado šukę
nugalėdę ją į akmeninę
eną, perpiovė ją sau gerkle.
is mirė ir jo žmona mirė.

Kai ciesorius nuvyko pas
ilotą, kad praneštų jog duo-
as laiko atgailai, jis rado jį
au atšalusį. Ant jo burnos
apėjo biauři rūpūžė, lyg pa-
kutinis išėjęs iš jo lūpų gar-
as:

— Norite jūs Kristaus ar
arabo?

— Pridengęs veidą ir nusi-
nines išėjo ciesorius iš kalė-
ji no.

Piloto kūną įmetė į giliau-
ią Tiberio vietą, bet srovė tą
bačią naktį jį išmetė į kran-
ą. Ir demonai šoko aplinkui
iktybės šoki, kol aušra pas-
eikino kryžių ir jo spindu-
iai piktąsias dvasias išgainio-
o. Bet krikščionys pasigailė-
o nelaimingojo. Jie palaido-
j ir pavedė jo širdį Tam,
Kuris noriai šio žmogaus ra-
ikoms ir valiai buvo kartą
tsidavęs ir kurį išsirinko į
rankių mirties, per kurią mes
visi tapome išlaisvinti.

Tėvų Marijonų
Vedamų Misijų
Tvarkraštis

PITTSBURGH, PA., kun. J. Mi-
siasus klebonaujamoje baž-
nyčioje, bal. 10—16 — kun. V.
Andriuska, M.I.C.

Pittsburgh, Pa., kun. J. Vai-
šnorio klebonaujamoje bažny-
čioje balandžio 9—11, 40 va-
landų atleidai — kun. J. Ma-
žiulionis, M.I.C.

Kiekvienas amžis turėjo sa-
vuosius didvyrius, ir juo sm-
kesnės buvo valandos, tuo nar-
sesni kovonėjo karžyginiai.

Sausio 8 d., 1937 metais,
Chicago katalikiškose bažny-
čiose pradėjo nesibaigiamoji
noveną į Motiną Dievo Sopo-
lingą. Juo toliau, tuo dau-
giau kas penktadienį žmonių
pradeda noveną lankyti. Nuo
novenos pradžios iki šiol 41
žmogus nėra apleidęs nei vie-
no penktadienio.

Melskis, kariaukie, darbuo-
kis, nes tai priedermė kiekvie-
no kataliko.

"Linksmą Dieną"

D. Merežkovskio

"Linksmą dieną" bažnyčioje gieda.
Bet aš tyliu: širdis liūdina...
Tiek ašarų pasauly rieda,
Tiek kraujo liejas! Ką jie gieda,
Tai — lyg užgaulė kruviną.

Kad Kristus, grįžęs, pamatytų,
Kuo giriaš amžius šis puikus,
Kaip brolis brolio ein žudytų,
Koks žemas liko nūn žmogus;

Ir, jeigu čia išgirst turėtų.
Tą "Linksmą dieną" giedant juos:
Karčių kiek ašarų išlietų,
Giliai paskendęs sopuliuos!.

Vertė M. Vaitkus.

Šv. Velykos

Velykos — jau tas vienas vie-
nintelis žodis mus nuteikia
džiaugsmingai, tarytum iš jo
trykštų skaisčius žydinčios sau-
lės spinduliai, tarytum gaiva-
linga srovė apgaubtų mūsų
gyventi besiveržiančias širdis.

Velykos! Ir prisikėlimo var-
pai sugaudžia mūsų ausyse
nenutildomai ir galingai.

Velykos! Ateina pavasaris,
upės laudžia ledą, iš žemės
lenda pirmoji žolė, kaliasi me-
džio pumpuras, dangum skre-
nda grįžtantys paukščiai —
nauja gyvybė alsuoja žemė ir
dangus.

Gyventi, gyventi — aleliu-
jos aiduos aidai pavasario šau-
ksmas. Ir aukščiau, negu tun-
dančios žemės dvelkimas kyla
baltosios bonios, šviečia spin-
dintis kryžius. Kryžius nebe
paniekos ženklas, kryžius —
gyvenimo pergalės simbolis.
Kryžius nešantis gyvybę, nes
mirtis nugalėta, nes Nukry-
žiuotasis kėlėsi.

Garsusis jaunimo knygų au-
torius Tothas vienam savo vei-
kale rašo, kad vienas rašyto-
jas sugalvojęs keistą mintį. Jis
panoręs parašyti knygą, ku-
rios būtų tik vienas puslapis,
tame puslapy tik vienas saki-
nys, tame sakiny tik vienas
žodis... ir tas žodis turėtų pa-
sakyti visa, ką jis norėjo iš-
reikšti. Ilgai jis sukęs galvą,
kol pagaliau supratęs, kad tai
padaryti neįmanoma.

Ko negalėjo padaryti tas
rašytojas, sako Toth, tą leng-
vai išsprendė krikščioniškasis

Aleliuja — skamba iš trium-
fo giesmės.
Aleliuja — iš Velykų džiau-
gsmų plandančios krūtinės!

Tarp Velykinių gėlių

BRIGHTON PARK

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

JUSTIN MACKIEWICH

4192 Archer Ave. Chicago, Illinois
Telefonas Lafayette 0461

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

JONAS IR ONA PAUKŠTAI

BUČERNĖ IR GROSERNĖ

4069 So. Sacramento Ave. Tel. LAFayette 5563

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
FIRE CHIEF MARFAKTEXACO GASOLINE
JONAS BALTUTISIR
S Ū N A IISVEŽIOTOJAI
THE TEXAS CO.

2625 W. 47th St. Tel. LAFayette 0376

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

YOUR NEAREST UNIVERSAL
FOOD STORE

JAS. JANUŠAUSKAS

4601 So. Washtenaw Ave. Tel. LAFayette 6095

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

WHITE STAR TAILOR

Pranas ir Ieva Navakauskai, Sav.

Cleaning, Pressing & Repairing
Suits Made To Order

2653 W. 43rd St. Tel. Laf. 4116

CHICAGO

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

J. KONCEVIC
UNION BARBER SHOP

2557 W. 43rd St. Chicago, Illinois

BRIGHTON PARK

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

MOZART TAVERN

Albert Yakimauskas Peter Rymkiewicz
U. S. A. Pilsen Beer On Tap
Imported and Domestic Liquor
4356 S. Mozart St. Tel. Laf. 7555

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

CALIFORNIA INN

M. BIAGO, Prop.

Wines, Whiskey, Good Beer, Sandwiches
SANDWICHES4358 S. California Ave. LAFayette 1490
CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Pacientams ir Draugams

DR. C. Z. VEZEL'IS

DENTISTAS

4645 So. Ashland Ave. Tel. Yards 2246
arti 47th st.

Val.: nuo 9 iki 8 vakare. Serejoj pagal sutartį

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

JURGIS IR ELENA
KWAINAUSKAI

Royal Blue Gorseknės ir Bučernės

2500 West 45th St. Tel. Lafayette 2561

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

ARCHER MARKET

JOHN WAIDZUNAS, Prop.

4214 Archer Avenue LAFayette 4247
CHICAGO

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

GREEN VALLEY PRODUCTS

Švieži Kiaušiniai — WM. J. KAREIVA, Sav.

4644 So. Paulina St. Tel. Blvd. 1389

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

VINCENT PAUKŠTIS

HARDWARE, PAINTS, VARNISH, GLASS

2714 West 47th St. Tel. LAFayette 1237

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

Antanas ir Anastazija Tebelskis

4014 So. Rockwell St. Chicago, Ill. Tel. Lafayette 2430

Ramybė jums!

“Haec dies, quam fecit Dominus: exultemus, et laetemur in ea!” — “tai diena, kurią Viešpats yra padaręs: džiaugimės ir linksminkimės joje!” — Šiais džiaugsmingais žodžiais Bažnyčia mums apreiškia garbingą Kristaus prisikėlimą ir ragina tikinčiuosius iškilmingai švęsti Šv. Velykas. Velykos yra Motinos Bažnyčios didžiausia šventė, nes ji primena mums mūsų dieviškojo Išganytojo pergalę ant mirties ir mūsų išganymo darbo įvykdinimą.

Pirmieji tėvai per savo nuodėmę užtraukė sau ir visai žmonijai mirtį ir pražūtį. Tačiau, Visagalis Dievas iš begalinio Savo gailestingumo pažadėjo atsiųsti Išganytoją, Mesiją, kuris pilnai ganapadarys Dievui už žmogaus prasikaltimą. Mūsų Išganytojo karti kančia ir mirtis kaip tik ir buvo to ganapadarymo auka. Dievo įžeistam, majestotui atlyginti už žmogaus neišitikimybę savo Sutvėrėjui ir Viešpačiui. Įsikūnijęs Dievo Sūnus savo garbingu prisikėlimu Velykų rytą žmonijai grąžino visas amžinybės ir laiko teises, kurių žmogus per nuodėmę buvo praradęs.

Priderančiai, tat, Bažnyčia Velykose taip kryžtauja iš džiaugsmo skambiais Alleliuja! nuširdžiom džiaugsmo / pilnom giesmėm, visais galimais būdais reikšdama savo linksma nuotaiką. “Kėlės Kristus, mirtis krito, alleliuja! alleliuja! alleliuja!” Tai ištikrųjų diena, “kurią yra padaręs Viešpats”. Visi džiaugiamės, kad Kristus nugalėjo priešą, nupuolusius žmonijai atidarė dangaus vartus. Šiam džiaugsmui, tarsi, pritaria ir atgimusi gamta, kuri, paprastai, Velykų laike rodo knibždėtę knibžda nauju atgimimu. Sultys jau apibėga medžius, žiedai puošia medžius, krūmus, vijokles: žeme lė pasidabina žaliu žaliutėliu žolės divonėliu. Visa tai mums primena, jog Kristaus prisikėlimas neša ir mums naują atgimimą, apštesnį gyvenimą.

Kristaus garbingas prisikėlimas yra mūsų tikėjimo kertinis akmuo, nes a) jame išsipildė Mesijo pranašystės, b) juo Kristus įrodė savo dievišką galybę ir pasiuntinybę, c) jame atsispindi ir mūsų garbingas iš numirusių prisikėlimas.

1. Buvo apie Mesiją pranašauta, jog trečioje dienoje Jis prisikels. Jeigu gi Kristaus nebūtų prisikėlęs, nežiūrindam, kad ir kokių kitų įrodinėjimų. Kristus nebūtų galėjęs vadintis Mesiju. Jau Sename Įstatyme randame pranašysčių, liečiančių Mesijo prisikėlimą. Štai pas Izaiją pranašą pasakyta: “Pagonys Jį maldaus ir jo kapas bus garbingas” (Iz. 11, 10). Psalmistas, gi, dar aiškiau šią tiesą apie Mesiją išreiškia “Tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neduosi savo šventam

jam matyti supuvimo” (Psal. 15, 10). Jeigu Kristus nebūtų prisikėlęs, pasaulis būtų patalęs tamsybėje ir abėjonėje ir joks žmogus nebūtų galėjęs tikėtis savo prisikėlimo iš numirusių.

2. Kristus, savo dieviškai galybei ir pasiuntinybei įrodyti, kaip aiškų ženklą rodė savo garbingą prisikėlimą. Išvaręs bepirkliaujančius žydus iš bažnyčios, Viešpats Jėzus jiems pasakė, “Sugriaukite šią šventyklą, o aš per tris dienas ją pastatysiu”. (Jon. 2, 19). Kristus tada kalbėjo apie savo kūno šventyklą; tik paskui, Jam atsikėlus iš numirusių Jo mokytiniai atsiminė, kad Jis tai buvo sakęs. Kitoj vietoj, kai žydai iš Kristaus pareikalavo ženklą, Jis jiems atsakydamas, tarė, “Kaip Jona buvo tris dienas ir tris naktis banginio pilve, taip žmogaus Sūnus bus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje” (Mat. 12, 40). Ir kitur Evangelijoje randame užrašytą, jog Kristus aiškiai pranašavo savo kančią, mirtį ir prisikėlimą, k. k. Kat., 16, 21; 20, 17—19. Luk. 9, 22. Tobulas gi šių pranašysčių išsipildymas, taip kaip Kristus buvo pasakęs, yra neužginčijamas įrodinėjimas, jog Kristus kalbėjo ir veikė kaip Dievas. Kristus, tiesa, darė ir kitus stebuklus: permainė vandėnį į vyną, stebuklingai gydė ligonius, prikėlė kitus iš numirusių. Šiuos stebuklus, tačiau, darė ir kiti Dievo išrinkti pranašai. Bet vienintelis Pranaša, Jėzaus Kristus, prisikėlė iš numirusių. Kristaus, tat, garbingas prisikėlimas yra neužginčijamas, aiškus Jo dievybės ir pasiuntinybės argumentas.

3. Kristus savo kančia ir mirtimi nuplovė mūsų nuodėmę, prašalino ir bausmę už ją; todėl per Jo klusnybę ir ganapadarymo auką, mes vėl tapome Dievo vaikeliai. Tačiau, liko dar vienas nenugalėtas priešas — kūno mirtis. Šį priešą Viešpats Jėzus nugalėjo sava garbingu prisikėlimu; ir štai išganyto darbas pasidarė pilnai užbaigtas. Gavome ir mes viltį ir pažadą, jog ir mes kelsimės taip kaip Kristus kėlėsi Velykų rytą. Šv. Povilas mums tai aiškiai užtikrina laiške Korintiečiams “Kaip per žmogų atėjo mirtis, taip per žmogų iš mirusiųjų prisikėlimas. Ir kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus atgaivinti, bet kiekvienas savo eilia: armonė Kristus, paskui tie, kurie yra Kristaus, kurie tikėjo į jo atėjimą”. (1 Kor. 15, 21—23).

Artinimės, tat, prie garbingai prisikėlusio Išganytojo, ir, jei Velykų dieną būsimė dvasiškai pasipuošę, gorai prisiklausę, išgirsime mūsų širdyje iš Viešpaties lūpų tą palaimintą Velykų sveikinimą, “Ramybė jums!”

Velykų dieną kai džiaugsmo kupina širdimi, mes vily-

Velykų džiaugsmas. (Acme photo).

nybėje su milijonais pasaulio katalikais dalinamės Velykų Avinėlių, linkime mūsų brangiems skaitytojams tos tikros ramybės ir artimo meilės, kurios Amžinasis Karalius mums šioje garbingoje šventėje taip gausiai išlieja. Linkime, kad ta trejopa Kristaus mums nupelnyta ramybė — ramybė su Dievu, ramybė su artimu, ramybė, su savim ko ilgiausiai viešpatautų širdyse visų tų, kurie, priėmę šventus Sakramentus, prisikėlė sykiu su Kristumi naujam gyvenimui!

A. J. M

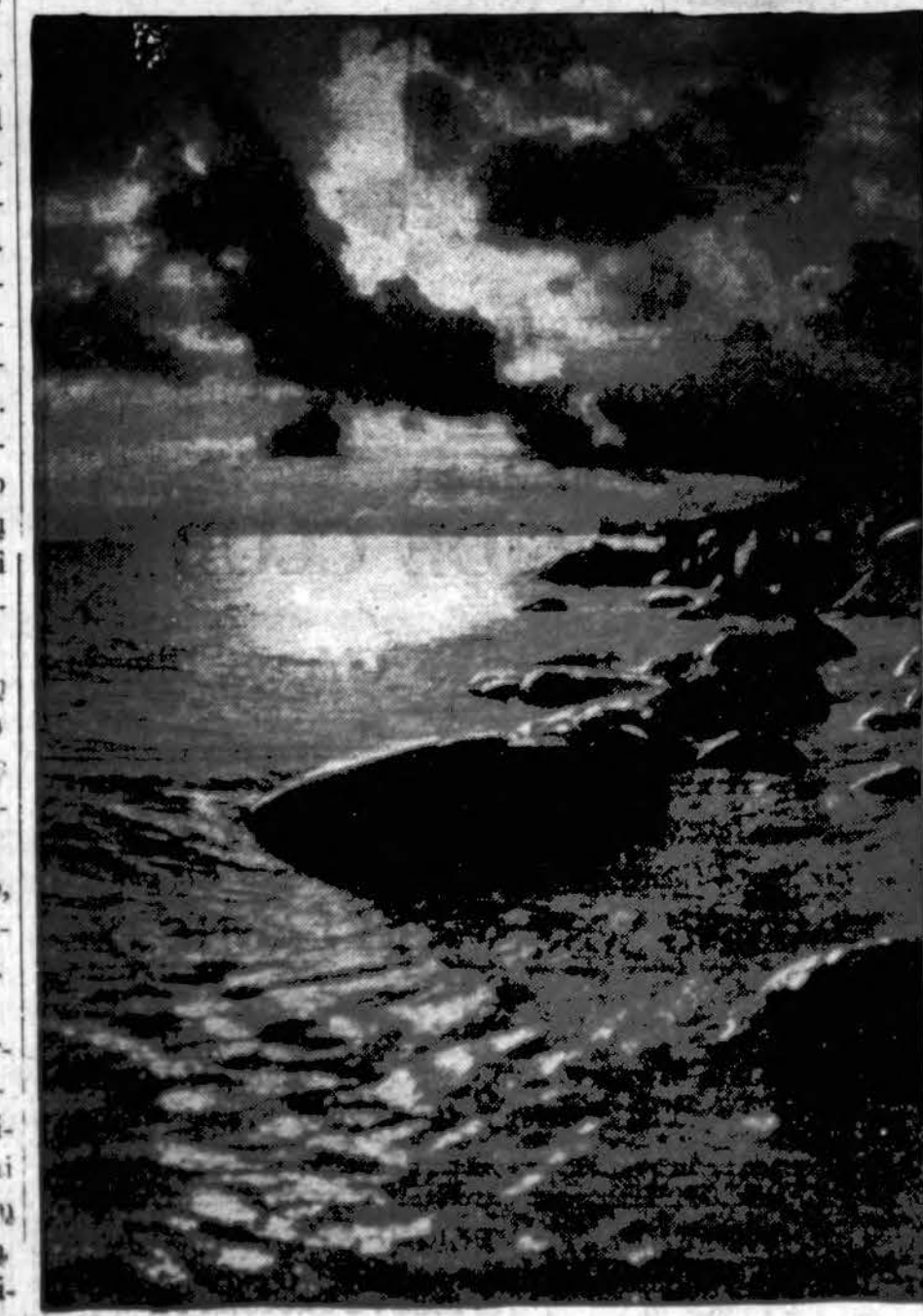
AUKSO GRŪDELIAI

Jeigu nemokėsi kariauti dėl gero, pakliusi pikto vergijon.

Tiesos liusybe duoda laisvę tiems, kurie moka įgyti tikrąją laisvę.

Jeį šiandien pageidauji vieno, o ryt kito, daug trokši, o mažai padirbsi.

Abejingumas nėra galimas ir pats save apgaudinėja.

Klaipėdos uosto akmeninis molas, per kilometrą įsikišęs Baltijos jūron. Šioj nuotraukoj matome ramios jūros vaizdą prieš saulėleidį. (VDV photo)

Velykinė Šv. Komunija

Velykos yra triumfo ir džiaugsmo šventė. Didžiausias mūsų Išganytojo stebuklas įvyko aname pirmame Velykų rytmetyje, kada Išganytojo siela išėjo iš Limbo, kur praleido tris dienas su Senojo Testamento šventaisiais ir Patriarchais, ir, po to, susijungė su mirusiu savo Kūnu. Prisikėlęs Išganytojas skubinosi pasirodyti savo mylimai Motinai. Nors šis Kristaus savo Motinai pasirodymas nėra niekur šventame Rašte aprašytas, visvien šventieji numano kad Kristus visupirmiausia savo Motinai apsiereiškė.

Motina Bažnyčia trokšdama padaryti šią Velykų dieną tikrai atmintina, jungia prie šiuo laikotarpio atliktiną kiekvienam katalikui pareigą, būtent: — priimti Velykinę Šv. Komuniją. Šios Velykinės pareigos atlikimo laikas įvairiai atsižūrimas, įvairiose šalyse. Vietose, kur yra užtek-tinai kunigų Velykinės parei-

gos atlikimo laikas prasideda nuo Vėry Sekmadienio ir tęsiasi iki Atvelykio. Vyskupai turi teisę tą laiką prailginti, būtent: — pradedant nuo ketvirtos Gavėnios sekmadienio ir baigiant Šv. Trejybės sekmadieniu. Jungtinėse Valstybėse šis laikas daugelį diecezijos sekmadienių ir baigiasi šv. Trejybės sekmadieniu. Kuriose šalyse šis laikas dar daugiau prailginamas. Jis prasideda nuo Septuagesima arba Senosios Gavėnios sekmadienio ir baigiasi Dievo Kūno šventės oktava. Kiekvienos dieceijos parapijos klebonas kasmet Gavėnios eigoje primina tikintiesiems apie šią Velykinę pareigą pranėša. Jei kuriam kada nors tenka abejoti šiuo reikaliu, jis privalo atsiklausti savo klebono.

Nors katalikai savo Bažnyčiose turi mūsų Viešpatį ir Išganytoją Šv. Sakramente, nors džiaugiasi privilegija priimti Kristų kasdien, visvien Motina Bažnyčia rado reikalinga nustatyti šios Velykinės pareigos atlikimo laiką, kad tokiu būdu galėtų apsaugoti savo vaikelius nuo mirtinos nuodėmės. Daugelis tikinčiųjų pro pirštus žiūri į šį Bažnyčios parėdymą ir nepaiso kad tuomi jie papildo mirtiną nuodėmę. Yra tai skaudus ir kartus liūdnas faktas. Išganytojas kaip tik ir dėl tokių skundėsi šv. Marijai Alekok, kad jie visai šaltai žiūri į šv. Sakramentą. Krie gyvai atsineša į šv. Sakramentą, tuos Išganytojas kviečia užganapadaryti už kitų klaidas ir nusikaltimus. Atlikdami savo Velykinę pareigą, prisiminkime šį taip reikšmingą faktą.

18th STREET

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Viesiems Savo Kostumeriams ir Draugams
IG. IR ONA PIKELIAI
Čeverykai ir Vyriški Drabužiai

1818 So. Halsted Street

Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VIESIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Walters Tailors & Cleaners Shop
Ladies' and Gents' Garment Cleaned, Pressed and Repaired
PHONE CANAL 8889 809 WEST 19th STREET

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VIESIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Dom. ir Karolina Vaiciunai
722 W. Cermak Rd. Tel. Seeley 5316 Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VIESIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Kazimieras Pansirna
FOTOGRAFAS
1901 So. Halsted St. Tel. Canal 2655

TOWN OF LAKE

LINKIME VIESIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Frank ir Bennett Cicėnai
GROSERNE
4945 So. Halsted St. Telefonas Boulevard 1406

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VIESIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Placidas ir Ona Pikturai
TAVERNAS — Fox Head Alus, Vynas, Degtinė
1425 West 45th Street Telefonas Yards 0406

BRIGHTON PARK

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Viesiems Savo Kostumeriams ir Draugams
JOKANTAS BRO.

4138 Archer Ave. Tel. Lafayette 3052
CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Viesiems Savo Kostumeriams ir Draugams
THREE STAR BREAD
MAROZAS BAKING CO., Inc.
CHAS. L. MAROZAS, President
4332 S. California Ave. Tel. LAF. 1515

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Viesiems Savo Kostumeriams ir Draugams
ARCHER AVENUE FURNITURE CO.
JOE KAZIK, Sav.
PARLOR SUITE MANUFACTURERS
4140 Archer Avenue Chicago, Illinois
Tel. LAFayette 3516

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Viesiems Savo Kostumeriams ir Draugams
PRECIN PHOTO STUDIO
PHOTOGRAPHS OF HIGH QUALITY
Wedding Photographs a Specialty
4309 Archer Ave. Tel. VIRginia 2481
5 doors west of Albany

MURINE
FOR YOUR EYES
Night and Morning
Dėl akių pavargusių nuo Saulės, Vėjo ar Dulkių, varokite kels la-
kus Murine: Pajungite suvarg-
tas akis.
Saugus Kūdikiams ir Senyviams
Visose Vaistinėse
Write for Free Book
"A World of Comfort for Your Eyes"
MURINE COMPANY DEPT. H-5 CHICAGO

Katalikiškas Laikraštis Yra Jūsų Geriausias Draugas.
Kaipo Toksai, "Draugas" Užsipelnia Jūsų Pilnos Paramos.

"DRAUGO" PAVASARINIS PIKNIKAS ĮVYKS BALANDŽIO-APRIL 30 D., VYTAUTO DARŽE, 115th IR SOUTH PULASKI ROAD

Nėra didesnės meilės

Mūsų Išganytojas, mus labai mylėdamas, pasiūlo švęsti. Sakramente, kad būtų su mumis iki pasaulio pabaigos. Yra žmonių, kurie tą Jo meilę tikrai įvertina, bet daug Meilės Karalius patiria iš savo valdinių ir nedėkingumo, įžeidimų, išniekinimų. Ir nėra Kristui nieko skaudesnio, kaip Šv. Sakramento niekinimas, nes ir, iš viso, nėra didesnės skausmo, kaip paniekintos meilės skausmas. Kad bent mažo Šv. Sakramento įžeidimo dėdėlė būtų atlyginta, Bažnyčia yra įsteigusi Dievo Kūno šventę, kurios metu visas katalikiškas pasaulis teikia garbę iškilmingose procesijose nešamam Eucharistiskajam Karaliui. Negana to, nes yki ir pats Dievas prikelia pasaulyje didvyrių, kurie taip karštai myli šventę. Sakramente pasislėpusį Viešpatį Jėzų, kad net savo gyvybę paaukoja apginti Jam nuo išniekinimo. Vienas tokių didvyrių žemiau ir aprašomas.

Tai buvo protestantų didiko sūnus Artūras. Kartą jis, be-

sivažinėdamas po svetimas šalis, smalsumo vedamas užsuko ir į krikščionijos sostinę, Romą. Buvo kaip tik Dievo Kūno šventė, kuri ten minima nepaprastai iškilmingai ir puošniai. Tūkstantinės minios bangavo gatvėse ir aikštėse, nukreipusios žvilgsnius į tą pusę, kur turėjo praeiti Šv. Tėvas, nešdamas monstraciją su Gyvuoju Dievu.

Tuo tarpu, kai visi pamaldžiai lenkė kelius, pagerbdami Kristaus Vietininko nešamą Dieviškąjį Keleivį jaunasis didikas stovėjo tarp jų lyg sustingęs su išdidžiu paniekos šypsniu veide ir niekėška mintimi gavoje, kad tiesiog stabmeldiška esą taip aukštinti „paprastą duonos gabalėlį“. Staiga šio jaunuolio žvilgsnis apsisitoja ant žėrinčios monstracijos ir įsminga į Baltąjį Ritolėlį.

Tą akimirką jaunasis protestantas, lyg sunkios naštos priblokštas, krinta keliaklupsčias ant žemės. Jo veide jau nebėra nė pėdsako pašaipos. Jis išbalęs, kaip drobė, o akys

pasruvusius karštomis ašaromis.

Iš kur tas nelauktas perversmas? Leiskime pasisakyti pačiam išgyvenusiam tą nepaprastą įvykį: „Vos aš pažvelgiau į monstraciją“, — prisipažįsta šis naujųjų laikų Saulius: „pasijutau, lyg būčiau veriamas skausmingo ir priekaištingo paties Išganytojo žvilgsnio. Mano nusistatymas staiga pasikeitė, draug su kiais puolia ant kelių prieš šventųjų šventąjį“.

Netrukus jis metė klaidingą savo kelią ir virto karštu kataliku. O po keleto metų jis jau žengė prie altoriaus, pasipuošęs kunigo drabužiais. Po kiek laiko jaunasis atsiver telis visiškai savęs išsižadėjo — įstojo į Jėzaus Draugiją ir buvo garsus misijonierius.

Tapęs vienuoliu, greit jis susipindėjo didžiomis dorybėmis, o jo šventė. Sakramento meilė ir pamaldumas buvo tiesiog nuostabūs. Kiekvieną kartą, kai pasiekdavo jaunąjį Tėvą žinia apie niekinamą kurio nors būdo šventę. Sakramentą, jo veide galima būdavo išskaityti gilus skausmas.

Vienuolyno vyresnieji skiria jį vykti į Romą, o iš ten į Sabinų kalnus Velykų šventėms padėti vienam senam klebonui. Jaunasis ganytojas visu uolumu rūpinasi sielomis naujoje vietoje, atsisakydamas kartais net nuo būtiniausio poilsio.

Kartą, prieš pat vidurnaktį klebonas vyksta pas ligonį. Padėjėjui vienam likusiam kažko neįjauk. Tuo metu juk vo gaujos plėšikų. Vienuolio dažnai šioj aplynkėj sfausdaširdis jaučia kažką negero. Prisiartinęs prie lango jis meta neramų žvilgsnį į Dievo namus. Staiga, šiurpas nukrato visą jaunojo Tėvo kūną — bažnyčioje nuo amžinosios lemputės krinta kažkoks įtartinas šešelis. Vienuolis eina įsitikinti, ar tai ne akių apgaulė. Žiūri bažnyčios durys praviros. Jo nerimas auga, širdis ima smarkiau plakti. Dar žingsnis, ir jaunasis Tėvas suakmenėja: prieš atvirą altoriaus namelį dvi pabaisos, pasirengusios griebti brangią monstraciją ir išniekinti šventčiąją. Kraujas užverda Eucharistijos mėltojo gyslose, ir jis vos nepuola į ją niekadėjų. Bet, argi gali susitepti žmogaus kraują ranka, laikiusi šventąją Duoną?! Bandys gelbėti šventę. Sakramentą kitoki būdu. Sulaikęs alsavimą, tyliai prisiartina nedorėlių ne pastebėtas šventę. Sakramento gynėjas prie altoriaus ir pagriebia monstraciją tą pačią akimirką, kai vienas iš šventvagių jau buvo betiesias į ją savo niekėšką ranką. Plėšikai pradžioje kiek sudvejoja, bet greitai jaunasis Tėvas pajunta skaudžius jų smūgius. Tačiau jis tvirtai stovi atsiremęs į altorių ir vis labiau spaudžia prie krūtinės monstraciją su savo Mylimuoju, kol, pagaliau, nakties glūdimyje suaidi šūvis, ir misijonierius mirtinai sužeistas sukniumba ant altoriaus laiptų. Savo silpstančiom rankom tebespaudžia didvyris prie krūtinės Brangųjį Turtą ir, sutelkęs besibaigiančias jėgas, skaus-

mingai taria:

— Viešpatie, gelbėk mane!

Mano jėgos mane apleidžia! Grįžta nuo ligonio klebonas, atbėga išgirdę šūvį artimesnieji žmonės, bet pagelbėti sužeistajam jau nebegali — jis gulį paplūdes kraujuose mirtinai išblyškęs. Karštomis savo ašaromis plaudamas didvyrio kraują apšlakstytą monstraciją, paima senelis klebonas švenčiausiąjį iš šalančių didvyrio rankų ir padeda jį į nuolatinę buveinę.

— Didžiausias mano troškimas įsipildė — aš mirštu už šventę. Sakramente pasislėpusį Dievą! — buvo paskutiniai šio Eucharistijos kankinio žodžiai, kuriuos jis ištara su džiaugsmo kupinu žvigsniu. Kai rytmečio saulė žadino iš-

VELYKŲ RYTAS

Jau rytai zara patvino
Rėpnia dangų aukso bonės.
O iš pilkojo erdvyno,
Krinta pirmos šviesos srovės.
Krinta, krinta gaubia žemę,
Ir sušvitusios kurenas;
Jų šviesa pasaulį semia,
Žavi sielą džiaugsmo tvanas.
O iš varpo skrenda, plaukia,
Pirma ryto valandėlė,
Neša žinią jį mums jaukia:
Prisikėlė! Prisikėlė!
Varpo garsas oru plaukia:
Alleliuja, Alleliuja!
Žmonės meldžiasi suklaupe.
Alleliuja, Alleliuja!

Žilvilis.

miego žmones, kilnusis misijonierius jau miegojo amžinu miegu. *J. Raulinaitis*

WEST SIDE

Valdyba ir Direktoriai Linki

VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR RĖMEJAMS

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

METROPOLITAN

STATE BANK

NARYS FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

IR

NARYS FEDERAL RESERVE SYSTEM

2201 West Cermak Rd.

CHICAGO, ILLINOIS

SVEIKINAME VISUS SAVO DRAUGUS SU

LINKSMOMIS VELYKŲ ŠVENTĖMIS!

Savininkai

WEST SIDE CLUB

2244 W. 23rd Place

Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

LEADING WET WASH LAUNDRY

2420-22 South Western Ave.

Chicago, Illinois

Visi Telefonai Canal 7096

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

MATILDA ARDZIJAUSKIENE SŪNOS IR DUKTĖ SOFIJA

UZEIGA

2124 W. Coulter St.

Chicago, Illinois

BRIDGEPORT

Sveikinu Visus Savo
Kostumerius, Draugus
ir Pažystamus su
Linksmomis Velykų
Šventėmis!

JOS. F. BUDRIK

3417 So. Halsted St.

Chicago, Illinois

CHICAGO, ILLINOIS

LINKIU LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ VISIEMS LIETUVIAMS

DOMINIKAS KURAITIS, Sav.

MILDA AUTO SALES

806 West 31st Street

Tel. Victory 1696

MARQUETTE PARK

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkiu Visiems Savo Kostumeriams
Draugams ir Pažystamiems
ir Būsimiems Kostumeriams

FRANK'S BARBER SHOP

FRANK DRUKTAINIS, Sav.

2354 W. 68th St.

Chicago, Ill.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

MAPLEWOOD INN

2539 West 69th St.

Tel. Grovehill 1960

P. A. ir ONA MUREIKOS, Sav.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

RAPOL. IR ELŽBIETA ANDRELIUNAI MARQUETTE JEWELRY STORE

6324 So. Western Ave.

Chicago, Illinois

Telefonas Republic 4932

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

A. RAJAUSKAS

GROSERNĖ, MOKYKLOS REIKMENYS, CIGARAI IR TABAKA
2655 West 69th St. Telefonas Republic 8894

AMERICA'S
LEADER AT

4 for 10¢

PROBAK
BLADES

Dodge City, Kansas, gatvė prie geležinkelio stoties. Virš 30,000 žmonių iš visos apylinkės suplūdo norėdami pamatyti atvykusius iš Hollywood kino artistus judomųjų paveikslų veikalo "Dodge City", kuris pirmą sykį buvo rodomas tame mieste. (Acme telephoto)

Vėliausia pagamintas judomųjų paveikslų veikalas vardu "Dodge City" pirmą kartą buvo rodomas Dodge City mieste, Kansas valst. Šioj nuotraukoj matome judomųjų paveikslų artistus, atvykusius iš Hollywood, į Dodge City po seanso puotaujant. Kairėj Kansas val. gub. Payne H. Ratner. (Acme telephoto)

Prisikėlimo džiaugsmas

Vėlykų laikotarpis dvelkia kilmia džiaugsmo dvasia. Balti Bažnyčios arnotai, šviesius altorių papuošimai, linksmos chorų Alelijos, atgaivina tą naują mūsų širdyse kilusį Prisikėlimo džiaugsmą. Maloni saulutė gaivina šviesą apipila dirvas. Jos gajūs spinduliai šildo sustingusią nuo žiemos šalčių augmeniją. Lai būs žolūtės galvos džiūgiai pupso iš pievų. Linksni paukštukai čiupčiuoja, gražų pavasarį skelbia. Sprogstančiai džiaugsmų pumpurai žaibiškai atsigaubia ir skelbia naują Prisikėlimo džiaugsmą. Kaip pirmiau gamta buvo apsigabus liūdesio rūbu, taip dabar Vėlyklaikiui atėjus ji nusivelia šį liūdesio drabužį ir uždegia plonyteliu skaisčiu it šilko džiaugsmo rūbėliu. Kodėl mūsų širdys nudžiūga, kodėl mūsų jausmai atbunda? Ar dėl to, kad liturgija pasikeitė, gamtos veidas pakito? Bažnyčios liturgija giliai mus sujūdina; gamta tikrai paveikia. Bet kas apsakys, kas aprašys tą laimę, kurią Vėlykų rytmetys žmogaus širdžiai atneša! Nelaimingi, iš tikrųjų nelaimingi, būtumėme, jei liturgijoje ir gamtos grožio glūdetų mūsų laimė. Vėlykos tuomet tikrai būtų nelaimingos.

Liturgija ir gamtos gražumas yra vien išoriniai papuošalai, nyksta su laiku. Vėlykų džiaugsmas nėsas tik praeinantis. Jis yra pilnas ir amžinas. Jis glūdi mūsų viduje; ir šie išoriniai pasireiškimai esą vien lingvučiai gyvenimo jūros paviršiaus rūkšliai. Vėlykų džiaugsmas, tai giliausias kurį kada žmogus patyrė; Vėlykų laimė, tai pilniausia kuria Dievas žmogų apipylė. Šis antgamtiškas džiaugsmas jungia mus su Kristumi ir skelbia Atpirkimo gilią tiesą.

Jei mes trokštame gyvai ir pilnai suprasti ir įvertinti Vėlykų džiaugsmą, privalome pamąstyti apie visa tai, kas įvyko prieš pirmąjį Vėlykų rytmetį: turime grįžti prie pasaulio sukūrimo ir Adomo nupuolimo; turime atjausti, iš kokių didelio vargo ir nelaisvės likome išvaduoti. Kada Adomas nusidėjo, tada ir visa žmonija nusidėjo. Adomas su Ieva valgė uždraustojo vaisiaus Rojuje. Tikrenybėje jiems vieniems tegalime primesti prigimtos nuodėmės papildymą.

Bažnyčios teologai moksliai išdėsto prigimtos nuodėmės reikšmę ir pasekas. Mes nesileisime į tas jų moksliskąs gvaldas. Užtenka mums žinoti kad Apreiškimas mums pasako, kad kuomet Adomas nusidėjo, visa žmonija su Adomu nusidėjo. Žmonija nusidėjo ne kaip koks žmonių rinkinys, bet kaip vienetas, kaip vienas žmogus. Adomas buvo žmonijos galva. Kada mūsų galva — Adomas nusidėjo, mes, visi, kurie gyveno arba kurie dar gyvena, išskyrus Kristų ir Jo Motiną, kuri ypatingu savo Sūnaus — Dievo parėdymu liko apsaugota nuo prigimtos nuodė-

mės, kartu su juo nusidėjome. Iš to nusidėjimo plaukė pasėkos, kurios amžinai nums užtemdė dievišką šviesą, be kurios kaip žinome neišgalime būti laimingais.

Bet čia nesibaigia pasaulio kūrimo istorija. Gerasis Dievalis pirmuosius tėvus ūmai nenubaudė. Savo meilėje ir gailestingume sujūdintas Jis pridėjo mūsų primiams tėvams Išgelbėtoją. Teisingieji Senojo Testamento patriarchai ir šventieji psilgusiai laukė laukė Jo atėjimo ir padėjo visą savo nuodėmių atleidimo viltį ateisiančiuose nuopelnuose kuriuos Kristus savo mirtimi žmonėms turėjo pelnyti. Advento ir Kalėdų liturgija ryškiai apsašo Kristaus atėjimą. Nes ką tikrai pergyvenome iškilmingą Kapočios dramą — Išganytojo Kančią ir baisią Mirtį. Vėlykose mes švenčiame Jo garbingą Prisikėlimą. Keturiadesimts dienų vėliau švėsime Jo Dangun Įžengimą.

Iškilnėjimas; Kančia; Prisikėlimas; Dangun Įžengimas; ką jie mums tikrenybėje reiškia? Kame glūdi jų galėmus taip sujūdinti ir pripildyti tokiu kupinu džiaugsmo saiku? Priežastis tame, kad jie nėsą vien Kristaus sąvasts, bet kiekvieno iš mūsų; iškilnėjime Dievo Sūnus ne tik tapo žmogumi, bet Jo žmogiška. prigimtis tapo neatskiriama su Dievu. Kristaus Kančia su amžiniais savo nuopelnais priklauso kiekvienam katalikui. Tai yra turtas kuriuomi kiekvienas gali sau įsigyti amžiną dangaus džiaugsmą. Kristaus Prisikėlimas yra mūsų pačių prisikėlimas ir Dangun Įžengimas yra mūsų pačių dangun įžengimas.

Ir visa tai tiesa! Nes kaip mes Adome nupuolėme, taip dabar Kristuje atsikėlėme. Jei mes prigimtyje buvome Adomo, taip dabar, tikrai begaliniai daugiau, malonės teisė tapome Naujo Žmogaus, Kristaus Kūno nariais. Dieviškos meilės nusprendimu, Naujasis Žmogus, naujasis Adomas, Žmogus naujos, nuo latinės su Dievumi vienybės, yra Kristus Viešpats. — Nes, — kaip šv. Povilas rašo, —

Vėlykinė gėlė

jai dėl vieno nuodėmės mirtis viešpatavo per tą vieną, daug, labiau tie, kurie gauna malonės, dovanos ir teisybės apstumą, viešpatavo gyvenime per vieną Jėzų Kristų. Taigi kaip per vieno nuodėmės pasmerkimas atėjo visiems žmonėms, taip ir vieno teismo gyvenimo nuteisinimas atėjo visiems žmonėms. Nes kaip vieno žmogaus nekylusnumu daugelis pasidarė nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis bus padaryta teisais. — Rom. 5, 17—20. Šv. Povilas Apaštalas daugelį vietų skelbia Mistiško Kristaus Kūno mokslą, tą mokslą kuris teisingai nurodo, kas Katalikų Bažnyčia yra, būtent — Kristaus Mistiškas Kūnas. Bažnyčia nėra tas kūnas kurį Kristus turėjo prisikėlęs iš numirusių. Iš tikrųjų ne Bažnyčia yra Kristaus Mistiškas Kūnas sujungtas su Jo švenčiausiu asmeniu antgamtiškos malonės ryšiumi.

Mūsų Išganytojas su kūnu Dangun įžengė. Bet mes žinome kad Jis mus našlaičiais nepaliko; kad Jis grįta pas mus ir pasilieka su mumis netiktai dvasioje, bet visas, visoj savo čielybėje, su savo

Kūnu ir Krauju, su savo Siela ir Dievyte švenčiausiam Altoriaus Sakramente. Čia ir reiškiasi toji didi meilės ir gailestingumo paslaptis. Pats Išganytojas šv. Komunijoje ateina pas mus ir peni mus dangišku valgiu — savo Kūnu ir Krauju. Kuomet mes Jį primame Kristus taip artinai su mumis susijungia kad mes galime su šv. Povilu šaukti: — Esu gyvas, tačiau jau nebe aš, bet yra gyvas manyje Kristus. — Gal. 2, 20. — Kuomet Kristus atvyksta pas mus Jis padaro mus tobulesniais; mus sustiprina ir mūsų siela dorybėse sutvirtėja; žmogus tampa atsparusis pagundoms.

— Nes mano Kūnas, — sako Kristus, — tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. — Jon. 6, 56. — Tuomi Kristus įrodo kad Jo Kūnas ir Kraujas yra tikrai sielos penas — penas kuris palaipsniui prirengia mus prie garbingo iš numirusių prisikėlimo. Toliau Kristus tvirtina sakydamas: — Kas valgo mano Kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš prikelsiu jį paskutinę dieną. — Jon. 6, 55. — Kaip tai visa įvyks-

ta? Kristus pats į tai atsako. — Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. — Jon. 1, 57. — Š. Komunija taip artinai sujungia mus su Kristumi, kad Jis tikrenybėje gyvena mumyse ir mes Jame. Juo dažniau mes Kristų savo širdyje priimame, tuo glaudžiau mes tampame Jo Bažnyčios, Jo Mistiško Kūno nariai.

Šv. Povilas vadina tą Kūną Kristaus "pilnybe". Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad mes pašvenčiame malonės ryšiumi priklausome prie to Kūno ir, jei mes Jame gyvenime, Jame mirsime, tai iš tikrųjų Jame ir atsikelsime kaip ir mūsų Galva — Kristus atsikėlė ir dangun įžengė. Dievas troško kad visas Mistiškas Kristus būtų tobulas; ir jei Jis turi būti tobulas, tuomet Jo nariai neatskiriamai turi su Juo jungtis.

Tame ir yra Vėlykų džiaugsmas. Kristus atsikėlė, Kristus mūsų Viešpats ir Galva Atsikėlė, Aleliuja! Mirtis liko nugalėta. Tat ar veltui žemė ir jos gyventojai džiaugiasi! Čia ir esti ta gili dvasiška tikrybė, kuri glūdi kiekvieno naujo pavasario atgimime. Čia dėl to ir skambatos linksmos Alelijos Bažnyčios liturgijoje.

Jei Kristus neprisikėlė, — šaukia Povilas Apaštalas, — tai mūsų skelbimas yra tuščias. Tuomet būtų rastas, kad mes esame ir netikri Dievo liūdytajai, nes liūdyjime prieš Dievą, kad jis prikėlęs Kristų, kurio neprikėlė, jei jau mirusieji nesikelia. Jei mirusieji nesikelia, tai ne Kristus neprisikėlė. Jei Kristus neprisikėlė, tai mūsų tikėjimas yra tuščias, ir jūs dar tebeesate savo nuodėmėse. Todėl ir užmigusieji Kristuje yra žuvę. Jei tik šiame gyvenime turime vilties Kristuje, mes esame labiau apgailestinti už visus žmones. Bet iš tikrųjų Kristus yra prisikėlęs iš numirusių kaip užmigusiųjų pirmomė... Kaip per žmogų atėjo mirtis, taip per žmogų ir mirusiųjų prisikėlimas.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ
Kaina \$1.75

"DRAUGAS"
2334 So. Oakley, Ave.
Chicago, Ill.
400 puslapių knyga.

REUMATIZMAS
SAUSGĖLĖ

Nesikankykite savo skausmams: Reumatizmas, Sausgėlė, Kaulų Gėlimas, arba Mėšlungis — raumenų sunkumas, nes skaudėjimai naikina kūno gyvybę ir dažnai ant patalo pagudo.
"CAPSICO COMPOUND" mėsos lengvai prasalina viršmėnėtas ligas: mums šandien daugybė žmonių stundia padėkones pasveikė. Kaina 50 centų. Per paštą 55c, arba dvi už \$1.05.
Knyga: "SALTINIS SVEIKATOS", augalais gydytis — kaina 50 centų.

Justin Kulis
3259 S. Halsted Street,
Chicago, Illinois

— 1 Kor. 15, 14—22. — Šiais žodžiais Tautų Apaštalas skelbia linksnų Prisikėlimo džiaugsmą.

Dėkokime dangiskam Tėvui kad davė mums tokį Atpirkėją; dėkokime Sūnui, kuris už mus kentėjo ir mirė, kad Jame gyvendami ir Jame mirdami, su Juo ir Jame garbingai prisikeltumėme; dėkokime šv. Dvasiai, kurios dieviškoji malonė jungia mus su Kristumi, mūsų galva; dėkokime gerajam Dievuliui, kad teikėsi mums duoti savo Motiną būti mūsų Motina, Kristaus Mistiško Kūno — Jo Bažnyčios. Prašykime kad Ji savo užtarmu mus visus sustiprintų, kad mes vis glaudžiau ir artymiau susijungtume su Kristumi, — iki visiško pasiekimo tikėjimo ir Dievo Sūnaus pažinimo vienybės, pilną žmogaus subrendimą. Kristaus pilnybės amžiaus saiką. — Efez. 4, 13.

SVEIKINIMAS

Džiaugsmingų Vėlykų — didžiosios Kristaus pergalės ir dvasinio žmonijos prisikėlimo šventėje iš Tėvynės nuoširdžiausiai sveikinu visus geruosius mano vedamojo darbo rėmėjus tolimoje užjūrio žemėje. Iš širdies dėkoju už brangią Jūsų paramą statant Paminklinę Prisikėlimo Šventovę, kuri įamžins Dievą ir Tėvynę mylinčiųjų lietuvių kilmumą.

Kun. Feliksas Kapočius,
Vykd. Komiteto Pirm.

Chicago, kaip žinoma, jau pradėti darbai požeminiam geležinkelii (subway). Niles Center dirbtuvėse Chicago Rapid Transit jau gamina vagonų modelius. Visam judėjimui reikės apie 200 vagonų.

REMKITE IR PLATINKITE
KATALIKIŠKĄ SPAUDĄ

TOWN OF LAKE

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

REO PACKING CO.

4538-40 So. Marshfield Ave.

NAPOLEONAS C. POZULP

CHICAGO, ILL.

Telefonai Yards 6040-6041

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Jonas ir Anelė Kinčinai
BUČERNĖ IR GROSERNĖ
4441 So. Honore St. Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Aug. ir Ieva Misevičiai ir Sūnus Česlovas
GROSERNĖ IR PIENO KRAUTUVĖ
4636 So. Hermitage Avenue. Tel. YARDS 5029 Chicago, Ill.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
ONA'S BEAUTY SHOPPE
1820 W. 47th St.
Lafayette 8038

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Kajetonas Ir Domicelė Kavalčikai
BUČERNĖ IR GROSERNĖ
4404 So. Wood St. Tel. LAFayette 1734

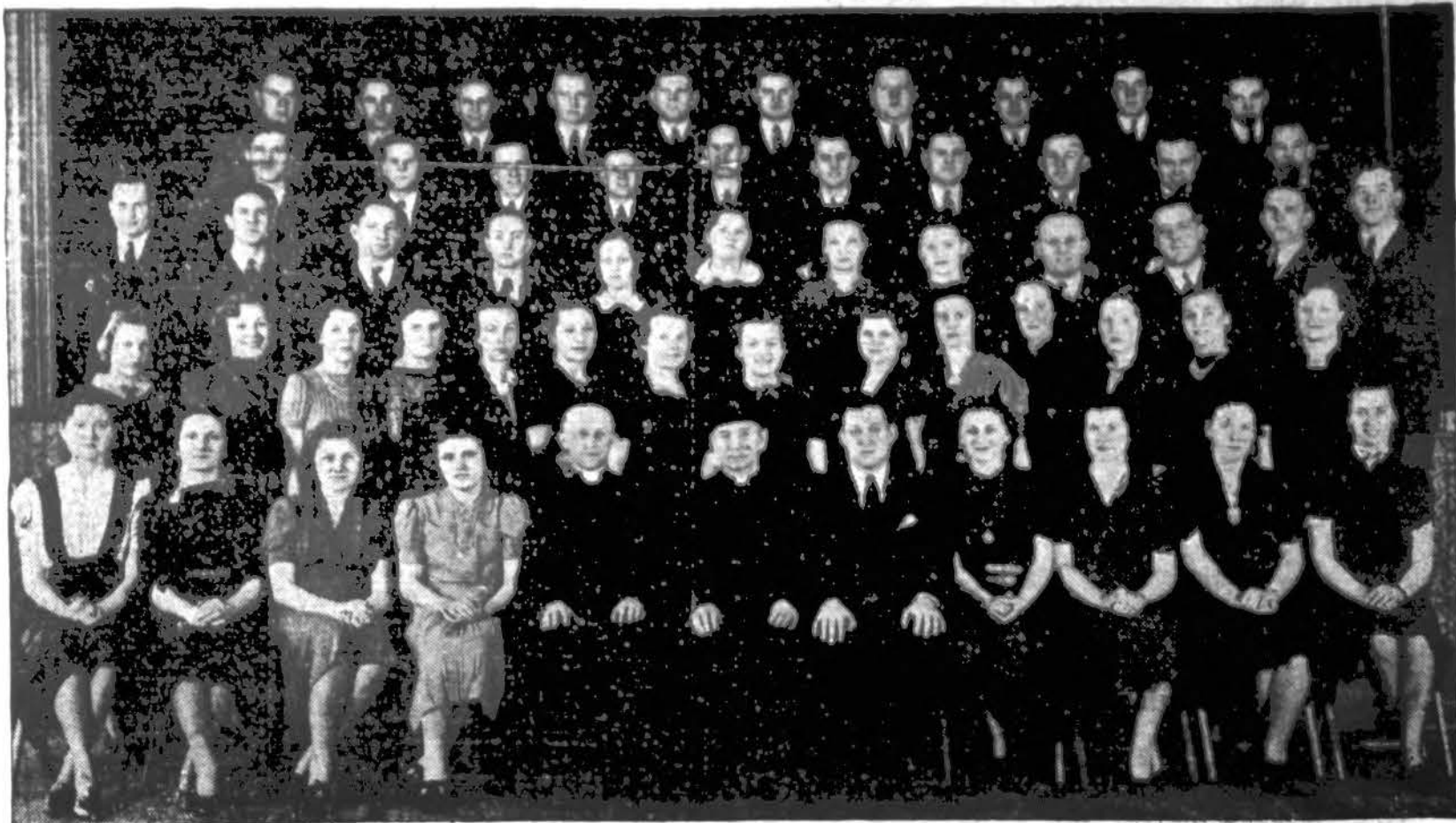
LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Joe's Market
19 metų biznyje
1814 West 47th St. Tel. LAFayette 4151

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Bruno ir Stella Belunskiai
BUČERNĖ IR GROSERNĖ
4530 So. Honore St. Tel. LAFayette 3535

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS
Ona Brazauski ir Dukters Joana ir Martha
KOENIG BRAU ALUS
4558 So. Paulina St. Tel. Yards 6592

Šioj nuotraukoj matome New York policijos apsaustą namą, kuriame buvo užsidaręs plėšikas J. Naumo. Ginklu grąšino policijai. Pagalios, plėšikui pareiškus norą pasimatyti su katalikų kunigu, atvestas kun. X. Quinn, kuriam plėšikas atidavė ginklą ir pasidavė policijai. (Acome telephone)

Šv. Kazimiero parap., Philadelphia, Pa., choras, vedamas varg. muz. J. Mickūno, Velykų dieną rengia vakarą, kurio programą sudarys lietuviškos liaudies dainos ir vaidinimas. (Plačiau žiūrėk korespondenciją).

Šv. Kazimiero Parap. Choro Koncertas

SOUTH PHILADELPHIA, PA. — Ne dažnai matos žinių iš Šv. Kazimiero parapijos choro veikimo. Rodosi, kad mūsų chore visai jokio veikimo nėra. Tai ne tiesa. Mūsų choristai yra labai darbštūs ir pasišventę darbininkai. Jie mums nei joks darbas nėra sunkus.

Štai, balandžio 16 d. rengia koncertą - teatrą - šokius. Visi darbuojasi, kad parengimas būtų sekmingas. Choras yra pasižadėjęs dalyvauti Lietuvių Dienoje, kuri įvyks Pasaulinėje parodoje, New Yorke, todėl pelnas šio vakaro skiriamas tam tikslui.

Koncerto programa susideda iš gražių lietuviškų dainų. Vadovaus parapijos varg. muz. J. Mickūnas. Skambantieji dainų aidai primins atsilankiusiems tas dieneles, kuriose ir jie susibūrę jaunimo būriuose dainuodavo gražioje dainų šalyje — Lietuvoje.

Po muzikalės programos choristai sulauš dviejų veiksmų komediją. Vadovaus kun. Martusevičius. Sekantieji dalyviai lošime: O. Rimdeikiūtė, J. Tribulintė, E. Norkus, P. Burokas, A. Balilionis, E. Žalnieraitis, K. Baltrukonis, V. Jurgaitis, A. Rupšis, P. Kryžanaskas ir A. Naujokas. Jie jau ne kartą yra pasirodę scenoje, tad ir šį sykį visus prijuokins.

Po programos bus šokiai. Grieš populiarūs ir visiems žinoma orkestra.

Šia proga choras nori širdingai padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie mūsų parengimo, ar tai darbu, ar finansinę pagalbą duodami šeimoms programos knygon.

Kviečiame visus atsilankyti balandžio 16 d., 6:30 val. vakare į Šv. Kazimiero salę, 331 Earp St. Lauksime visų.

Choristė

Bartley, Nebr., buvo toks įvykis: John Proud melžiant karvę užminė katei nudegą įdreskė karvei koją. Karvė spyrė ir pataikė melžėjo žmogui, kuriai smugis nulanžė koją. Vyras lenkėsi žmoną pakelti nuo žemės, karvė antrą kartą spyrė ir šiuo sykį pataikė pačiam melžėjui, kuriam smugis taip pat nulanžė koją.

Kaip įspėti koks bus oras?

Orą spėti yra kelios priemonės: barometras, vėjai, debesys, garsai, šviesa, gyvulių bei paukščių elgimasis ir t. t. Stebėdami šiuos gamtos reiškinius, galėsime geriau patikrinti ir skelbiamus per radio oro pranešimus. Tokiu būdu išmoksime visai tikrai sužinoti ar reikia laukti lietaus ar giedros. Juo daugiau pastebėsime ženklų tokiame ar kitame orui juo tikresnis bus ir mūsų spėjimas.

1. Ką rodo barometras?

1. Juo lėčiau krinta barometre gyvo sidabro stulpelis ar sukasi kairėn jo rodyklė ir juo daugiau laiko praeina nuo pradžios kritimo ligi lietaus pradžios tuo ilgesnio reikia tikėtis lietaus.

2. Juo lėčiau ir per ilgesnį laiką barometras kyla ar sukasi dešinėn jo rodyklė, juo pastovesnės reikia laukti giedros.

3. Staigus barometro svyravimai nelemia pastovaus oro. Barometro kilimas dažniausia reiškia giedrą — kritimas — liūtį.

Ką sako vėjai?

Apie oro stovį daugiau pasako vėjo sukimas. Sakoma kad vėjai sukasi dešinėn — pasauliu, t. y. iš rytų į pietus, vakarus ir t. t. arba kairėn — prieš saulę, t. y. atvirkščiai — iš vakarų į pietus, rytus ir t. t. Vėjo sukimasis reikia stebėti kas 1½ — 2 val.

Jei vakarų vėjas kryptą dešinėn — reikia laukti lietaus. Dešinėn kryptą rytų vėjai reiškia giedrą. Šių vėjų pasisukimas į kitą pusę rodo priešingą orą.

2. Pietų vėjas, ar jis sukasi kairėn ar dešinėn, beveik visada neša liūtį, o žiemą sniegą. Toks pat šiaurės vėjas giedrą.

3. Lietaus greičiau ir tikriau bus, — jei pietų vėjas sukasi į vakarus. Tikresnė giedra — jei šiaurės vėjas sukasi į rytus.

Jei barometras krinta, o vėjas stiprėja, beveik nekeis-

damas savo krypties, tai laikinai bus ramus oras. Bet po to gali kilti ir audra, tik iš kitos pusės, kaip vėjas buvo pūtęs ligi nurimimo.

3. Debesuotumas

1. Jeigu plunksniniai debesys slenka iš vienos vietos vakaruose ir rytus ir jeigu jų judėjimą galima akimis pastebėti, tai reikia laukti ilgesnio drėgno oro po 1—2 dienų. Lietaus tikrai bus, jei debesys slenka iš pietvakarių į priešingą dangaus pusę.

Jeigu dangus dar apsidengia plonais sluogsniais debesimis, tai dar tikriau bus apsiniaukęs oras su lietumi ar sniegu.

3. Jei plunksniniai debesys išsitiesia ilgais sluogsniais, užima žymią dangaus dalį ir rodosi lyg išeina iš vienos vietos, tai tas rodytų, kad bus lietaus (ar sniego) be vėjo ir be griausmo.

3. Jeigu į vakarą kamuoliniai debesys neišsisklaido, tai reikia laukti oro pablogėjimo ir lietaus.

Taip pat oras pablogės, jei debesys slenka į vieną pusę, o vėjas ant žemės pučia į kitą pusę. Tai tikras lietaus ženklas, kai atsistoja pavėjui, debesys krypta ir slenka į dešinę, nuo ant žemės pučiančio vėjo.

Jei dieną aiški giedra, o į vakarą debesys pradeda rinktis ir tirštėti — irgi bus lietaus.

4. Šviesos ir garso ženklai

1. Jeigu apie saulę yra arti jos maži spalvuoti žiedai — bus lietaus. Didėni žiedai — giedros ženklas. Šių žiedų spalvos paprastai tokios: iš vidaus violetinė, arčiau krašto raudona, geltona. Jei žiemą žiedų spalvos stovi atvirkščiai tvarka — bus didelių šakų.

2. Jei saulė, dar aukštai nuo laidos, slepiasi už debesų iš po kurių pasirodo ilgi, tiesūs spindulių pluoštai, taitas rodo, kad ore yra daug drėgmės ir todėl reikia laukti lietaus.

taus. Bet šie ženklai gali pasirodyti, jei ore yra dulkių ar dūmų.

3. Didelis žvaigždžių mirgėjimas, ypačiai paryčiu, reiškia netolimą liūtį. Taipat gali būti lietaus, net audrų, jei aiškiai girdėti silpni garsai.

Sulietuvino B. R.

ROOSEVELT FURNITURE CO.

Sveikinu Visus Savo Kostumerius ir Draugus Su
LINKSMOMIS VELYKŲ ŠVENTĖMIS

JONAS BERTULIS ir MIKAS JOVARAUSKAS
Savininkai

2310 W. Roosevelt Road
CHICAGO

Tel. SEEley 8760

WEST SIDE

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

WEST SIDE VIEŠBUTIS

KAMBARIAI RENDON, DIENAI
AR SAVAITEI

Salė rendon dėl visų parengimų
vestuvėms, šokiams, baliams.

Walter Neffas, sav. Virtuvė ir sidabriniai indai dykai
2435 So. Leavitt St. Chicago, Illinois
Tel. CANal 9585

WEST SIDE

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Pacientams ir Draugams

GOLD SHIELD BAKERY

BARBORA KAMINSKIENĖ

Kepa juodą, baltą duoną ir skanius kėksus kasdieną
2306 W. 24th St. Tel. CANal 0393
CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkiu Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

JOS. BALSEVIČIUS

HARDWARE IR MALIAVŲ KRAUTUVĖ

2325 S. Hoyne Avenue

Tel. CANal 6850

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

John's Barber Shop

4652 So. Western Avenue JONAS VALENTINAS, Savininkas Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

KAZIMIERAS TAMANAUSKAS

BARBERYS

2224 South Leavitt Street
CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

Peter P. Demskis

2203 West Cermak Road BARBERYS Chicago, Illinois

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

JOSEPH PERKO

SHOES FOR THE WHOLE FAMILY
2101 West Cermak Rd. Chicago

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

Zelis Tavern

JOHN ZELIS, sav. — Geras alus, vynas ir degtinė
2235 W. Cermak Rd. Tel. CANal 7879

WEST SIDE

LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

ALEX SHINKUNAS

Pirmos Klasės Bučernė ir Grosernė
2200 W. 23rd St. Tel. Canal 7927

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams

ILLINGTON PHOTO ART STUDIO

2006 West Cermak Road Tel. Canal 1807
Adomas Zalatoris, bendradarbis